

คู่มือมาตรฐานการด้านความ ปลอดภัยและอาชีวอนามัย สำหรับผู้รับการฝึกอบรมใน ฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

งานเกี่ยวกับเกษตรกรรม

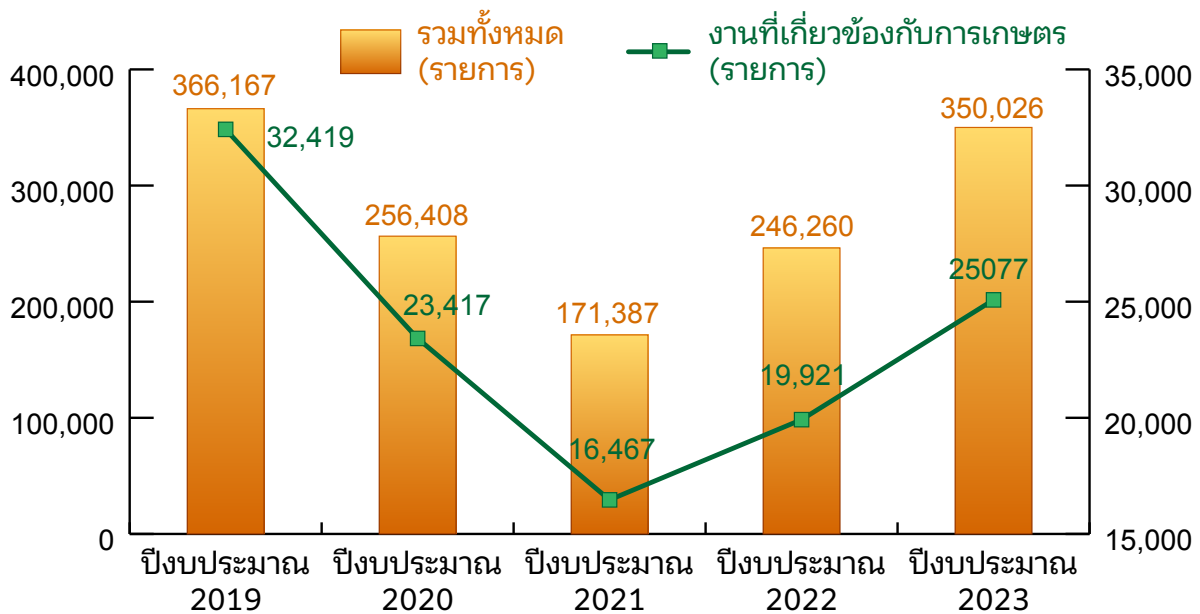

สารบัญ

1 ภาพรวมของโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค	
1 บทนำ	1
2 โครงสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค	2
3 งานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมและการป่าไม้	3
4 บัตรประจำตัวผู้ฝึกงาน	4
2 พื้นฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย	6
3 การดำเนินกิจกรรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย	15
4 การตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับเครื่องจักรกลการเกษตร ...	19
5 การตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับอุปกรณ์การเกษตร บันไดพับ และบันไดพาด.....	27
6 การจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยภายในโรงเลี้ยงสัตว์ ...	29
7 การจัดการสารกำจัดศัตรูพืชอย่างปลอดภัย	30
8 มาตรการป้องกันโรคลมแดด.....	31
9 มาตรการป้องกันอาการปวดหลังส่วนล่าง	34
10 มาตรการป้องกันการถูกแมลงกัดต่อย	35
11 มาตรการป้องกันภาวะขาดออกซิเจน.....	37
12 ความสำคัญของการสื่อสารกับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค ...	39
13 การดำเนินการตรวจสอบสุขภาพ	40
14 ตัวอย่างการบาดเจ็บในงานอุตสาหกรรม	42

1 บทนำ

การเปลี่ยนแปลงจำนวนแผนที่ได้รับอนุมัติสำหรับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

(แหล่งที่มา: สถิติด้านการบริหารจัดการ องค์กรเพื่อการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค)

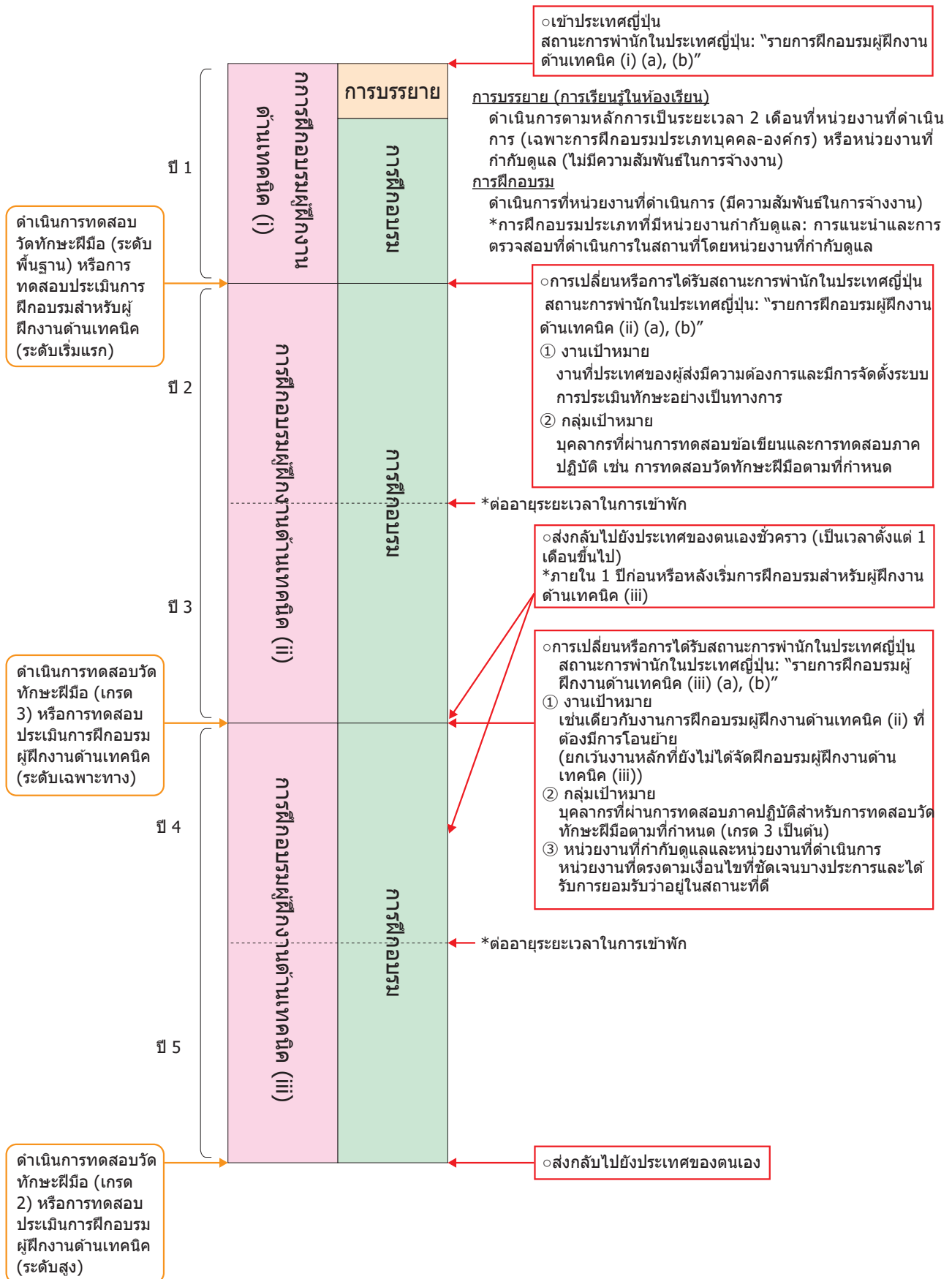
จำนวนของแผนที่ได้รับอนุมัติในโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคลดลงอย่างมีนัยสำคัญในปีงบประมาณ 2020 และปีงบประมาณ 2021 เมื่อเปรียบเทียบกับแต่ละปีก่อนหน้า อันเป็นผลกระทบที่เกิดจากข้อจำกัดของการเดินทางมายังประเทศญี่ปุ่นตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 อย่างไรก็ตาม จำนวนได้เพิ่มขึ้นนับจากปีงบประมาณ 2022 เมื่อมีการผ่อนปรนข้อจำกัดของการเดินทางมายังประเทศญี่ปุ่นที่น้อยลง เมื่อพิจารณาจำนวนของแผนที่ได้รับอนุมัติสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมจากยอดรวมทั้งหมด ในปี 2019 ก่อนที่จะได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 มีอยู่ด้วยกัน 32,419 รายการ แต่ในปีงบประมาณ 2023 มีอยู่เพียง 25,077 รายการเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าสถานการณ์ยังไม่ฟื้นตัวกลับไปสู่ระดับที่เคยเป็นมา อย่างไรก็ตาม จำนวนของงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมตามค่าเปอร์เซ็นต์ของจำนวนแผนที่ได้รับอนุมัติยังมีค่าเปอร์เซ็นต์ที่คงที่อยู่มาก 7.2% ในปีงบประมาณ 2023

ยิ่งไปกว่านั้น องค์กรผู้ปฏิบัติงานเกือบทั้งหมดซึ่งจัดการฝึกอบรมสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมเป็นองค์กรผู้ปฏิบัติงานประเภทองค์กรผู้กำกับดูแล และการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคมักจะจัดโดยองค์กรที่เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์แต่เพียงลำพัง แม้กระนั้นก็ดี ผู้ถือกรรมสิทธิ์แต่เพียงลำพังดังกล่าวอาจไม่สามารถดำเนินการตามมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยได้อย่างเต็มที่เนื่องจากขาดบุคลากรผู้มีความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

คู่มือฉบับนี้จึงได้รวบรวมข้อมูลจำนวนมากที่จะใช้เป็นพื้นฐานของมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมโดยเฉพาะ นอกจากนี้ เราตัดสินใจที่จะเผยแพร่คู่มือฉบับนี้พร้อมฉบับแปลใน 9 ภาษาเพื่อให้องค์กรผู้ปฏิบัติงานสามารถใช้ข้อมูลนี้เป็นแนวทางสำหรับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคของตนเองได้

เราหวังว่าการใช้คู่มือฉบับนี้จะช่วยปรับปรุงมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยให้ดีขึ้นได้สำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

โครงสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

3

งานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรและการป่าไม้

ในปัจจุบันนี้ มีการระบุเงื่อนไขสำหรับหมวดหมู่งาน 91 รายการและการปฏิบัติงาน 167 รายการเป็นหมวดหมู่งาน และการปฏิบัติงานที่ต้องมีการโอนย้ายซึ่งสามารถเข้าไปสู่การฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค (ii) ภายในโปรแกรม การฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้ ในจำนวนดังกล่าว หมวดหมู่งาน 3 รายการและการปฏิบัติงาน 7 รายการต่อไป นี้ได้รับการระบุเงื่อนไขว่ามีความเกี่ยวข้องกับเกษตรกรและการป่าไม้

นอกจากนั้น ยังได้มีการวางมาตรฐานสำหรับงานที่กำหนดให้ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคต้อง ปฏิบัติในหมวดหมู่งานและการปฏิบัติงานแต่ละรายการ โดยต้องมีการปฏิบัติงานที่กำหนดดังกล่าวอย่างน้อย 50% ของเวลาระหว่างช่วงการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคแต่ละชั้นตั้งแต่ (i) ถึง (iii)

เกี่ยวข้องกับเกษตรกรและการป่าไม้ (หมวดหมู่งาน 3 รายการและการปฏิบัติงาน 7 รายการ ณ วันที่ 30 กันยายน 2024)

หมวดหมู่งาน	การปฏิบัติงาน
เกษตรกรการเพาะปลูก	พืชสวนแบบมีสิ่งอำนวยความสะดวก
	การปลูกพืชไร่บนที่ดิน/การปลูกผัก
	การปลูกผลไม้
เกษตรกรการปศุสัตว์	การเลี้ยงสุกร
	การทำฟาร์มไก่ (เก็บไข่ไก่)
	ผลิตภัณฑ์นม
การป่าไม้	การปลูกบำรุงป่า/การผลิตไม้ซุง

*เพิ่มงานด้านการป่าไม้เข้ามาตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2024

คู่มือฉบับนี้ถือว่างานด้านเกษตรกรการเพาะปลูกและงานด้านเกษตรกรการปศุสัตว์เป็น “งานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกร”

การทดสอบทักษะฝีมือและการสอบประเมินผลการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

การทดสอบทักษะฝีมือและการสอบประเมินผลการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคจัดขึ้นเพื่อประเมินทักษะที่ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้รับสำหรับงานแต่ละประเภทในโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคต้องเข้าร่วมการทดสอบที่เกี่ยวข้องและสอบให้ผ่าน จึงจะสามารถเข้าไปสู่ขั้นตอนเพื่อรับการฝึกอบรม (i) และ (ii) รวมถึง (iii) ในที่สุด ดังนั้น จึงต้องมีการให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคในการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคแต่ละวันเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนจะได้รับทักษะที่เหมาะสมต่อขั้นตอนการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่ตนเองกำลังเรียนรู้

การทดสอบทักษะฝีมือในโปรแกรมการฝึกงานด้านเทคนิคแบ่งเป็นระดับพื้นฐาน ระดับที่ 3 ระดับที่ 2 และระดับสูง สมาคมพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพประจำจังหวัดเป็นผู้จัดการทดสอบ นอกจากนี้ ในส่วนของการฝึกอบรมประเภทองค์กรผู้กำกับดูแลนั้น องค์กรผู้กำกับดูแลจำเป็นต้องสมัครรับการทดสอบทางเว็บไซต์บริการสนับสนุนกระบวนการทดสอบขององค์กรเพื่อการทดสอบภายในด้านเทคนิค (<https://www.juken.otit.go.jp/>) (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น)

*กรณีของงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกร ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคต้องรับการทดสอบประเมินทักษะทางเกษตรกรที่จัดโดยสมาคมเกษตรกรแห่งชาติ ระดับการทดสอบและเกณฑ์คุณสมบัติมีดังนี้

ระดับ	การปฏิบัติงาน	รายละเอียดการทดสอบ
ระดับพื้นฐาน	ผู้ฝึกงานที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป	ทักษะพื้นฐานและความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานพื้นฐาน
ระดับกลาง	ผู้ฝึกงานที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานตั้งแต่ 12 เดือนขึ้นไป	ทักษะและความรู้ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานพื้นฐาน
ระดับเฉพาะทาง	ผู้ฝึกงานที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานตั้งแต่ 24 เดือนขึ้นไป	ทักษะและความรู้ที่เกษตรกรระดับพื้นฐานโดยปกติแล้วจำเป็นต้องมี
ระดับสูง	ผู้ฝึกงานที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานตั้งแต่ 48 เดือนขึ้นไป	ทักษะและความรู้ที่เกษตรกรทั่วไปโดยปกติแล้วจำเป็นต้องมี

ประเด็นสำคัญ

องค์กรผู้ปฏิบัติงานหรือองค์กรผู้กำกับดูแลจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบทักษะฝีมือและการทดสอบประเมินการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคตาม “นโยบายพื้นฐานเพื่อการดำเนินการที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคและการคุ้มครองผู้ฝึกงานด้านเทคนิค (ประกาศกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ เลขที่ 1 ปี 2017)” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น)

4 บัตรประจำตัวผู้พำนักร

โดยหลักการแล้ว ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคซึ่งเป็นผู้มีถิ่นพำนักระยะกลางถึงระยะยาวจำเป็นต้องพกบัตรประจำตัวผู้พำนักรติดตัวอยู่เสมอตาม มาตรา 23 ของพระราชบัญญัติการควบคุมการเข้าเมืองและผู้ลี้ภัย (คำสั่งคณะรัฐมนตรีฉบับที่ 319 ปี 1951, ต่อจากนี้จะเรียกว่า “พระราชบัญญัติการควบคุมการเข้าเมือง”)

นอกจากนี้ ห้ามองค์กรผู้กำกับดูแลและองค์กรผู้ปฏิบัติงานจัดเก็บบัตรประจำตัวผู้พำนักรไว้ ทั้งนี้โดยเป็นไปตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคอย่างเหมาะสมและการให้ความคุ้มครองผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

* พนักงานขององค์กรผู้กำกับดูแลอาจถือบัตรประจำตัวผู้พำนักรได้ชั่วคราวเฉพาะในกรณีที่มีการดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย เช่น การเปลี่ยนแปลงสถานะการเป็นผู้มีถิ่นพำนักร แต่ควรมีระยะเวลาที่น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากนี้ โปรดพิจารณาเรื่องการตอบกลับด้วย เช่น การออกใบเสร็จรับเงิน เพื่อสร้างระเบียบข้อมูลที่ชัดเจนว่ามีการถ่ายโอนบัตรประจำตัวผู้พำนักรระหว่างพนักงานกับผู้รับการฝึกอบรมแล้วในทางใดทางหนึ่ง

住居地 (สถานที่พำนักร)

การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดจะแสดงอยู่ด้านหลังบัตร

就労制限の有無 (ข้อจำกัดการทำงาน)

ไม่สามารถทำงานในกิจกรรมอื่นได้นอกจากการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

在留期間 (満了日) (ระยะเวลาการพำนักร (วันหมดอายุ))

แสดงระยะเวลาที่ผู้ฝึกงานสามารถพักอาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น

有効期間 (ระยะเวลาที่ใช้งานได้)

ข้อมูลนี้เป็นระยะเวลาที่ใช้งานได้ของบัตรประจำตัวผู้พำนักร

資格外活動許可欄

(กิจกรรมที่อนุญาตนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในสถานะการเป็นผู้มีถิ่นพำนักร)

ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคไม่อาจรับสิทธิ์ที่จะทำงานในกิจกรรมอื่นได้นอกจากที่ระบุไว้ในสถานะการเป็นผู้มีถิ่นพำนักร

▶ โปรดดูรายละเอียดที่ส่วน “บัตรประจำตัวผู้พำนักรคืออะไร” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) บนเว็บไซต์สำนักงานบริการตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับวิธีอ่านบัตรประจำตัวผู้พำนักร

https://www.moj.go.jp/isa/applications/faq/newimmiact_4_point.html#anchor-point1

日本国政府 在留カード 番号 AB12345678CD
氏名 NGUYEN ABC
生年月日 2000年01月01日 性別 女 国籍・地域 ベトナム
住所 東京都千代田区霞が関1-1-1
在留資格 技能実習1号
在留期間(満了日) 1年(2025年04月01日)
許可の有無 在留資格に基づく就労活動のみ可
許可年月日 2024年04月01日 交付年月日 2024年04月01日
このカードは 2025年04月01日まで有効です。

住居地記載欄
届出年月 2024年10月1日 住居地 東京都港区港南5-5-30 記載者印 東京都港区長
資格外活動許可欄
在留資格更新等許可申請欄

ตัวอย่าง

คุณสามารถตรวจสอบอายุการใช้งานบัตรประจำตัวผู้พำนักได้

ป้อนข้อมูลในช่องที่กำหนดด้วยหมายเลขบัตรประจำตัวผู้พำนักที่ส่วน “การสอบถามข้อมูลการหมดอายุสำหรับหมายเลขบัตรประจำตัวผู้พำนัก” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) บนเว็บไซต์สำนักงานบริการตรวจคนเข้าเมือง เพื่อตรวจสอบว่าหมายเลขบัตรที่ป้อนนั้นหมดอายุแล้วหรือไม่ <https://lapse-immi.moj.go.jp/ZEC/appl/e0/ZEC2/pages/FZECST011.aspx>

ระยะเวลาที่ใช้งานได้อาจแตกต่างไปจากข้อมูลที่แสดงทางด้านหน้าของบัตร

โดยทั่วไปแล้ว ระยะเวลาที่ใช้งานได้ซึ่งแสดงอยู่ทางด้านหน้าของบัตรเป็นระยะเวลาที่ใช้งานได้ของบัตรประจำตัวผู้พำนัก อย่างไรก็ตาม หากมีการยื่นเรื่องขอเปลี่ยนแปลงสถานะการเป็นผู้มีถิ่นพำนักหรือมีการยื่นเรื่องขอขยายระยะเวลาการพักอาศัยก่อนวันหมดอายุสำหรับระยะเวลาการพักอาศัยตามที่แสดงอยู่ทางด้านหน้าของบัตร ข้อมูลดังกล่าวจะแสดงอยู่ด้านหลังของบัตรประจำตัวผู้พำนัก และบัตรจะมีใช้งานได้จนครบระยะเวลา 2 เดือนหลังจากวันหมดอายุสำหรับระยะเวลาการพักอาศัยที่แสดงอยู่ทางด้านหน้าของบัตร เว้นเสียแต่ว่าจะไม่มีการพิจารณาคำร้องดังกล่าว

หมายเหตุ

หากองค์กรผู้ปฏิบัติงานอนุญาตให้ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคทำงานแบบไม่เต็มเวลาในองค์กรผู้ปฏิบัติงานแห่งอื่น (ทำงานให้บริษัทหรือบุคคล) หรือมีการว่าจ้างคนต่างชาติที่ขาดสถานะการเป็นผู้มีถิ่นพำนักซึ่งจำเป็นต่อการทำงานหรือสิทธิการทำงานในกิจกรรมอื่นใดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในสถานะการเป็นผู้มีถิ่นพำนัก องค์กรผู้ปฏิบัติงานอาจถูกตั้งข้อกล่าวหาว่าได้ประกอบอาชญากรรมในการส่งเสริมงานที่ผิดกฎหมาย (มาตรา 73-2 ของพระราชบัญญัติการควบคุมการเข้าเมือง) ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบสถานะการเป็นผู้มีถิ่นพำนักของคนต่างชาติ โปรดติดต่อสำนักงานบริการตรวจคนเข้าเมืองประจำภูมิภาคที่ใกล้ที่สุด

พื้นฐานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

*คู่มือฉบับนี้ระบุถึงพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม (พระราชบัญญัติเลขที่ 57 ปี 1972) ในชื่อ "พระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม" และพระราชกำหนดความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในอุตสาหกรรม (คำสั่งกระทรวงแรงงานฉบับที่ 32 ปี 1972) ในชื่อ "พระราชกำหนดความปลอดภัยและอาชีวอนามัย"

พระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน

① การให้ความรู้เมื่อมีการจ้าง
มาตรา 59 วรรค (1)

② การให้ความรู้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประเภทของงาน
มาตรา 59 วรรค (2)

③ การให้ความรู้พิเศษ
มาตรา 59 วรรค (3)

การฝึกอบรมหัวหน้าผู้ควบคุมงาน
มาตรา 60

การให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีความเสี่ยงและเป็นอันตราย
มาตรา 60-2

การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแก่ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

ในการที่จะช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคมีความเข้าใจต่อเนื้อหาการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยได้ดียิ่งขึ้นนั้น ขอให้สอนภาษาญี่ปุ่นง่ายๆ แก่ผู้รับการฝึกอบรมเพื่อใช้สื่อสารโต้ตอบในกรณีฉุกเฉินและสภาวะที่ไม่ปกติ รวมถึงเพื่อใช้ในการทำความเข้าใจภาพประกอบและวิดีโออย่างง่ายดาย

การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเมื่อมีการว่าจ้างและเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประเภทของงาน

(มาตรา 59 วรรค (1) และ (2) ของพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน)

ดำเนินการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในเรื่องต่อไปนี้โดยไม่ล่าช้าเมื่อมีการว่าจ้างผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค (ผู้ปฏิบัติงาน) รายใหม่และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประเภทของงาน

- ① เรื่องเกี่ยวกับอันตรายหรือความเสี่ยงจากเครื่องจักรหรือวัตถุอันตราย ตลอดจนวิธีการจัดการสิ่งดังกล่าว
- ② เรื่องเกี่ยวกับประสิทธิภาพของอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย อุปกรณ์ควบคุมสารอันตราย หรืออุปกรณ์ป้องกัน ตลอดจนวิธีการจัดการสิ่งดังกล่าว
- ③ เรื่องเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงาน
- ④ เรื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบเมื่อเริ่มต้นปฏิบัติงาน
- ⑤ เรื่องเกี่ยวกับสาเหตุและการป้องกันโรคที่อาจเกิดขึ้นขณะปฏิบัติงานประเภทนั้นๆ
- ⑥ เรื่องเกี่ยวกับการรักษาหลักการ Seiri (สะสาง), Seiton (สะดวก) และ Seikatsu (สร้างมาตรฐาน)
- ⑦ เรื่องเกี่ยวกับมาตรการและการอพยพในภาวะฉุกเฉินขณะเกิดอุบัติเหตุ
- ⑧ เรื่องอื่นทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน นอกเหนือจากข้อมูลที่แสดงในรายการข้างต้น

การให้ความรู้พิเศษ

(มาตรา 59 วรรค (3) ของพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน (มาตรา 36 ของพระราชกฤษฎีกาความปลอดภัยและอาชีวอนามัย))

เมื่อผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค (ผู้ปฏิบัติงาน) ได้รับมอบหมายให้ทำงานบางอย่างที่มีความเสี่ยงหรือเป็นอันตราย จำเป็นต้องมีการให้ความรู้พิเศษเกี่ยวกับอาชีวอนามัยหรือความปลอดภัยในการทำงานดังกล่าว โดยมีหน่วยงานด้านการฝึกอบรมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนในแต่ละจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบจัดการฝึกอบรมพิเศษ นอกจากนี้ หากมีบุคคลใดซึ่งมีความรู้และประสบการณ์เฉพาะเพียงพอในหน้าที่ดังกล่าวอยู่ในบริษัท ก็สามารถจัดการฝึกอบรมภายในบริษัทได้โดยมีบุคคลนั้นเป็นวิทยากร

ในที่นี้เราจะแสดงรายการที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมเป็นหลักจากงานที่จำเป็นต้องมีการให้ความรู้พิเศษ หากคุณประสงค์ที่จะทราบข้อมูลเพิ่มเติม โปรดดูที่ส่วน “ข้อมูลเกี่ยวกับใบอนุญาต เกณฑ์คุณสมบัติ หลักสูตรการฝึกอบรมทักษะ และการศึกษาพิเศษเกี่ยวกับความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) บนเว็บไซต์ของกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ (https://www.mhlw.go.jp/stf/seisakunitsuite/bunya/roudoukijun/anzenisei10/qualificaton_education.html).

[งานที่ใช้เลื่อยยนต์โค่นไม้ยืนต้น งานกำจัดไม้ซ่อระย้า หรืองานหมายตัดทอน]

[งานที่ใช้โฟล์คลิฟท์ซึ่งรองรับน้ำหนักสูงสุดต่ำกว่า 1 ตัน]

[งานที่ใช้รถดักปากพลั่วหรือรถดักปากล้อยซึ่งรองรับน้ำหนักสูงสุดต่ำกว่า 1 ตัน]

[งานที่ใช้ยานพาหนะขนส่งบนพื้นขรุขระซึ่งมีน้ำหนักบรรทุกสูงสุดต่ำกว่า 1 ตัน]

[การใช้เครื่องจักรก่อสร้างประเภทยานพาหนะ (เพื่อปรับพื้นดิน ฯลฯ)]

งานที่ใช้เครื่องจักรก่อสร้างประเภทยานพาหนะขนาดเล็ก (เพื่อปรับพื้นดินขนส่ง บรรทุก หรือขุดเจาะ) โดยที่ยานพาหนะนั้นรองรับน้ำหนักได้ต่ำกว่า 3 ตัน* เช่น รถเกี่ยดิน รถขุดปากพลั่วดึงลาก รถขุดตักหน้า รถขุดย้ายโรยดิน และรถดักล้อย่าง

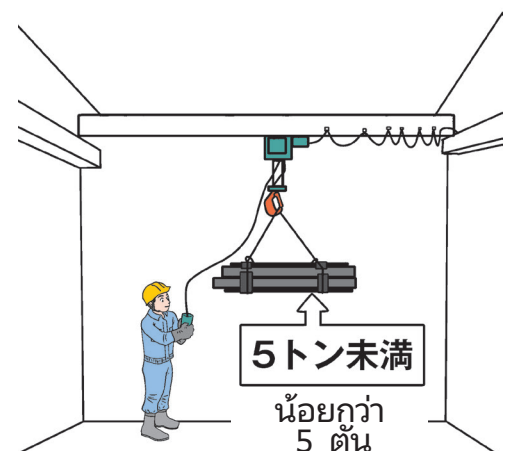
*ผู้รับการฝึกอบรมไม่สามารถใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนักตั้งแต่ 3 ตันขึ้นไปได้ เว้นเสียแต่จะผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะแล้ว

[งานที่ใช้เครนซึ่งมีความสามารถในการยกต่ำกว่า 5 ตัน]

[งานที่ใช้เครนเคลื่อนที่ซึ่งมีความสามารถในการยกต่ำกว่า 1 ตัน]

[งานที่เกี่ยวข้องกับงานสลึงสำหรับเครนหรือเครนเคลื่อนที่ซึ่งมีความสามารถในการยกต่ำกว่า 1 ตัน]

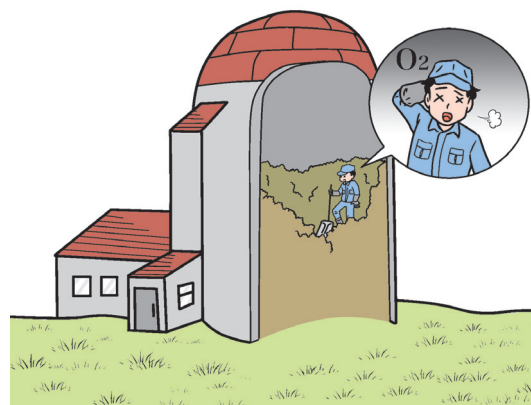
[งานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ การรื้อถอน หรือการดัดแปลงนั่งร้าน]

- นั่งร้านมาตั้งและนั่งร้านห่อเลื่อนรวมอยู่ในคำว่า “นั่งร้าน”
- * เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดในด้านประเภทและความสูงของนั่งร้าน ดังนั้นจึงถือว่าแท่นปฏิบัติงานที่แยกอยู่โดดๆ และส่วนที่ค้ำยันซึ่งประกอบรวมเป็นหน่วยเดียวดังแสดงอยู่ในภาพประกอบเป็นนั่งร้านและจำเป็นต้องมีการให้ความรู้เป็นพิเศษ

[งานที่เกี่ยวข้องกับงานในสถานที่ซึ่งมีความเสี่ยงจะเกิดภาวะขาดออกซิเจน]

งานที่มีการปฏิบัติหน้าที่ในไซโลหรือพื้นที่ที่มีโครงสร้างคล้ายคลึงกัน ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าความเข้มข้นของออกซิเจนจะลดลง

[การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่ใช้เครื่องตัดหญ้า*]

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานที่ใช้เครื่องตัดหญ้า

- * นี่เป็นการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย (การให้ความรู้ที่สอดคล้องกับข้อกำหนดด้านการให้ความรู้พิเศษ) ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการว่าด้วย “การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่ใช้เครื่องตัดหญ้า (ประกาศเลขที่ 66 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2000)” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น)

งานที่มีข้อจำกัด

(มาตรา 61 ของพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน)

เมื่อผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคมีความเกี่ยวข้องกับงานที่มีข้อจำกัด (งานที่พระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานระบุเงื่อนไขว่าเป็นงานที่มีความเสี่ยงหรือเป็นอันตรายเป็นพิเศษ)

ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคจะต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะ

ในที่นี้เราจะแสดงรายการที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมเป็นหลักจากงานที่กำหนดให้ผู้รับการอบรมต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะ

[การปฏิบัติงานที่ใช้รถโฟล์คลิฟท์]

งานที่ใช้รถโฟล์คลิฟท์ที่มีน้ำหนักบรรทุกสูงสุดตั้งแต่ 1 ตันขึ้นไป

[การใช้เครื่องจักรก่อสร้างประเภทยานพาหนะ (เพื่อปรับพื้นดิน ฯลฯ)]

งานที่ใช้เครื่องจักรก่อสร้างประเภทยานพาหนะขนาดเล็ก (เพื่อปรับพื้นดิน ขนส่ง บรรทุก หรือขุดเจาะ) โดยที่ยานพาหนะนั้นรองรับน้ำหนักได้ตั้งแต่ 3 ตันขึ้นไป เช่น รถเกี่ยดิน รถขุดปากพลั่วดึงลาก รถขุดตักหน้า รถขุดย้ายโรยดิน และรถตักล้อยาง

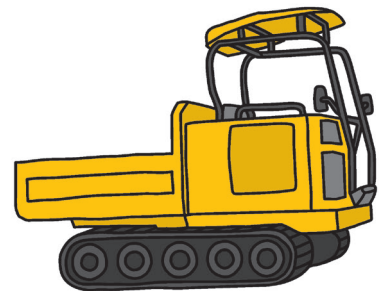
[การปฏิบัติงานที่ใช้รถตักปากพลั่ว]

งานที่ใช้รถตักปากพลั่วหรือรถตักปากส้อมซึ่งรองรับน้ำหนักสูงสุดตั้งแต่ 1 ตันขึ้นไป

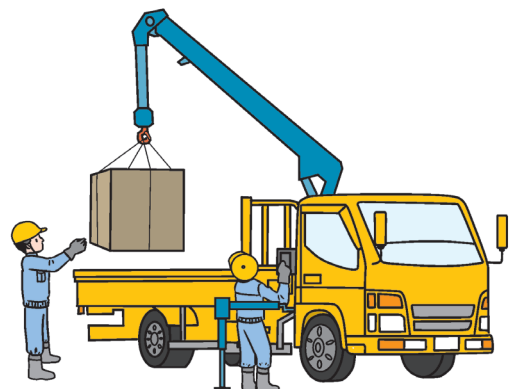
[การปฏิบัติงานที่ใช้ยานพาหนะขนส่งบนพื้นขรุขระ]

งานที่ใช้ยานพาหนะขนส่งบนพื้นขรุขระซึ่งมีน้ำหนักบรรทุกสูงสุดตั้งแต่ 1 ตันขึ้นไป

[การปฏิบัติงานที่ใช้เครนเคลื่อนที่ขนาดเล็ก]

เครนเคลื่อนที่ซึ่งมีความสามารถในการยกตั้งแต่ 1 ตันขึ้นไป แต่ต่ำกว่า 5 ตัน

งานต่อไปนี้กำหนดให้มีหัวหน้างาน โดยบุคคลดังกล่าวต้องได้รับใบอนุญาตหรือผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะการทำงานในฐานะหัวหน้างาน

- * หัวหน้างานต้องได้รับกำหนดตามหมวดหมู่งานสำหรับงานนั้นๆ ซึ่งต้องได้รับการจัดการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงานตามมาตรา 14 ของพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน

ในที่นี้เราจะแสดงรายการที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก

[หัวหน้างานผู้ดูแลสินค้าที่จัดเรียง]

งานที่เกี่ยวข้องกับการกองซ้อนสินค้า (การจัดเรียง*) และการขนถ่ายสินค้า (การย้ายออก) ซึ่งมีความสูงตั้งแต่ 2 เมตรขึ้นไป (ไม่รวมงานที่ดำเนินการโดยใช้เฉพาะเครื่องยกขนสินค้าเท่านั้น)

- * สินค้าที่จัดเรียง หมายถึง สินค้าที่กองซ้อนอยู่ในโกดัง โรงเก็บสินค้า หรือบนพื้น โดยสินค้าจะบรรจุอยู่ในถุง ก่อ่ง หรือหีบห่อ และแม้แต่ไม้แปรรูปก็จัดอยู่ในหมวดหมู่นี้ด้วย

[หัวหน้างานผู้ดูแลงานที่อาจเกิดภาวะพร่องออกซิเจน]

ในส่วนของงานที่มีการปฏิบัติหน้าที่ในไซโลหรือพื้นที่ที่มีโครงสร้างคล้ายคลึงกัน ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าความเข้มข้นของออกซิเจนจะลดลง ต้องมีการกำหนดหัวหน้างานสำหรับงานที่มีความเสี่ยงจะเกิดภาวะพร่องออกซิเจน กรณีของการทำงานในฐานะหัวหน้างานประเภทนี้ บุคคลนั้นจะต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะสำหรับหัวหน้างานที่มีความเสี่ยงจะเกิดภาวะพร่องออกซิเจนหรือผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะสำหรับหัวหน้างานเพื่อการปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงจะเกิดภาวะพร่องออกซิเจนและเกิดก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ขึ้น

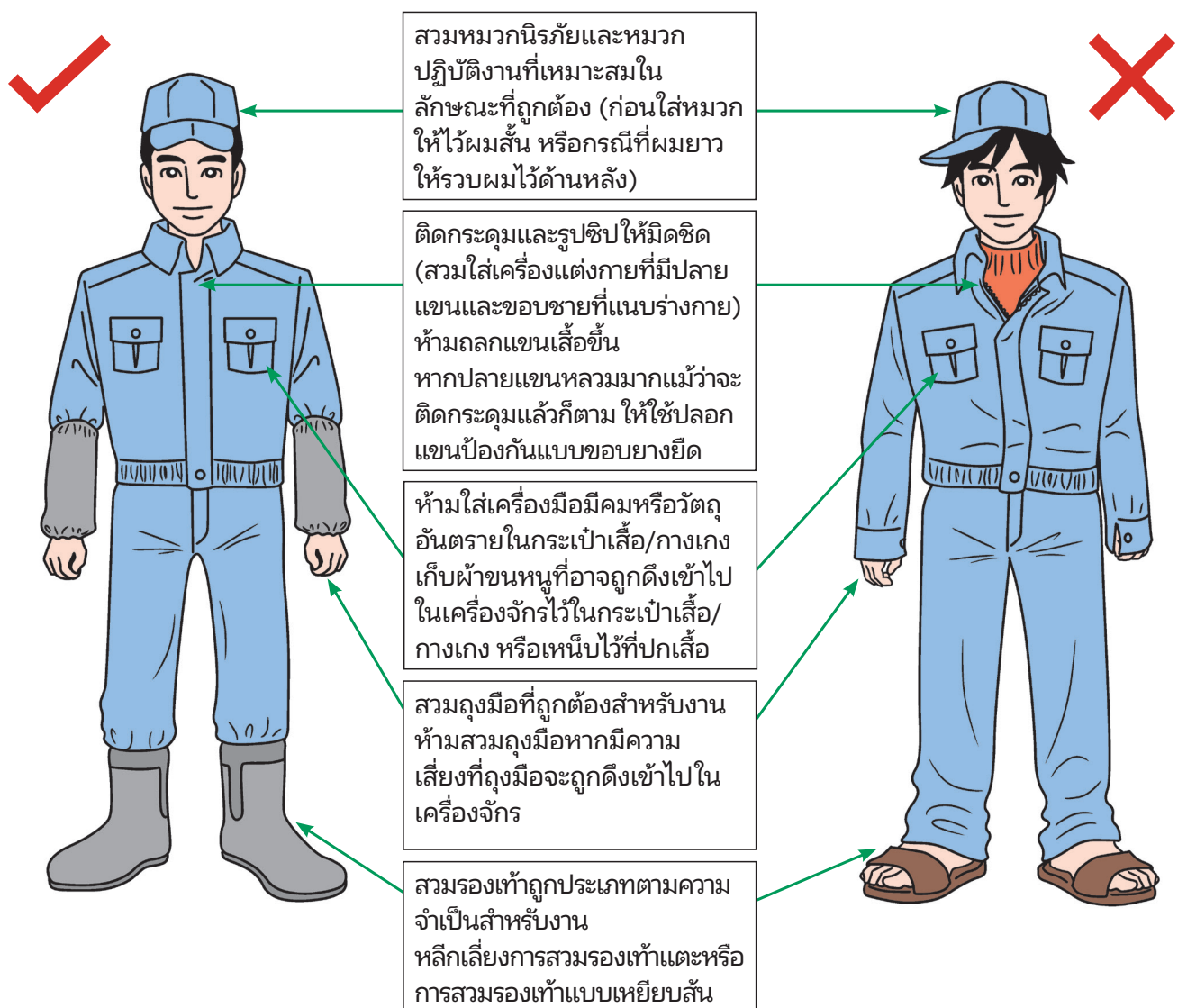

การสวมใส่ชุดปฏิบัติงานและหมวกนิรภัย

การสวมใส่เครื่องแต่งกายอย่างถูกต้องเป็นขั้นตอนแรกในการดูแลความปลอดภัย เพื่อปกป้องผู้ปฏิบัติงานไม่ให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานด้านเกษตรกรรม

ซึ่งอาจเป็นปัญหาอยู่บ้าง แต่การสวมใส่เครื่องแต่งกายอย่างถูกต้องจะช่วยให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นขอให้เลือกเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและอุปกรณ์ป้องกันตามประเภทของงานที่ผู้ฝึกงานด้านเทคนิคทำ

* สวมเสื้อเชิ้ตแขนยาวและกางเกงขายาว (ไม่สวมเสื้อแขนสั้นหรือกางเกงขาสั้น) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บจากใบพัดและการกัดของแมลง

[หมวกนิรภัย]

สวมหมวกนิรภัยขณะทำงานในพื้นที่อันตราย เช่น พื้นที่สูง พื้นที่ซึ่งมีเศษวัตถุปลิว
พื้นที่ซึ่งมีวัตถุตกลงมา รวมถึงขณะเดินทางไปตามถนน
อย่าลืมรัดสายหมวกนิรภัยได้คาง

[ถุงมือ]

สวมถุงมือนิรภัยขณะทำงานที่ใช้มือสัมผัสกับส่วนคมหรือวัตถุมีคม

[แว่นตานิรภัย (แว่นครอบตา)]

สวมแว่นนิรภัยเพื่อปกป้องดวงตาขณะละลายหรือฟ่นสารกำจัดศัตรูพืช ตลอดจน
ปกป้องไม่ให้เกิดอันตรายจากเศษวัตถุปลิวและจากแสงที่เข้มข้นขณะทำงานเชื่อม

[อุปกรณ์ป้องกันการตก (มักเรียกว่าเข็มขัดนิรภัย)]

ใช้อุปกรณ์ประเภทนี้เพื่อป้องกันการตกขณะทำงานในพื้นที่สูง
(ภาพประกอบแสดงเข็มขัดนิรภัยแบบเต็มตัว)

[ที่อุดหู]

ใช้ที่อุดหูขณะทำงานในพื้นที่ซึ่งมีเสียงดัง
ที่อุดหูหรือที่ครอบหู (ซึ่งครอบปิดหู) พร้อมใช้งาน

[รองเท้านิรภัย]

สวมรองเท้าที่มีหัวรองเท้าที่เสริมความแข็งแรงและป้องกันการลื่นขณะทำงานใน
พื้นที่ซึ่งอาจมีวัตถุหนักตกลงมา ในพื้นที่ซึ่งมีเศษวัตถุปลิว และในพื้นที่ซึ่งมีความ
เป็นไปได้อาจจะเหยียบตะปูหรือวัตถุมีคม

[หน้ากากกันฝุ่นและหน้ากากกันแก๊ส]

ใช้ “หน้ากากกันฝุ่น” สำหรับพื้นที่ทำงานซึ่งมีฝุ่นในอากาศมาก และใช้ “หน้ากากที่มี
ระบบเป่าอากาศเข้า” สำหรับพื้นที่ซึ่งมีออกซิเจนต่ำ นอกจากนี้ ให้ใช้หน้ากากกันแก๊ส
หรืออุปกรณ์ปกป้องระบบทางเดินหายใจที่มีพัดลมซึ่งป้องกันอันตรายจากแก๊สขณะ
ฟ่นสารกำจัดศัตรูพืช

ป้ายความปลอดภัย

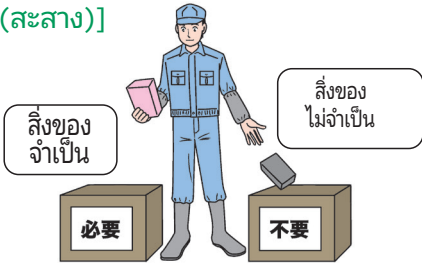
ป้ายความปลอดภัยเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงาน เนื่องจากป้ายดังกล่าวใช้อักษรและสัญลักษณ์แสดงภาพอย่างชัดเจนเพื่อให้ข้อมูลแก่บุคคลเกี่ยวกับคำเตือนหรือข้อควรระวังสำหรับงานอันตรายและพื้นที่อันตราย ตลอดจนช่วยรับประกันว่าบุคคลจะยึดตามแนวทางปฏิบัติด้านการทำงานที่ปลอดภัย มีคำแนะนำให้สร้างป้ายความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล ISO 7010:2019 จากองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (สัญลักษณ์กราฟิก - สีความปลอดภัยและป้ายความปลอดภัย - ป้ายความปลอดภัยที่จดทะเบียน) และมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่น JIS Z 8210:2017 (สัญลักษณ์ข้อมูลสาธารณะ) เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนสามารถเข้าใจสิ่งที่ป้ายแสดง

นอกจากนี้ สิ่งที่น่าอยู่ด้านล่างนี้คือ “ชุดรวมป้ายความปลอดภัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในงานก่อสร้าง” ซึ่งจัดทำโดยสมาคมความปลอดภัยและอาชีวอนามัยด้านงานก่อสร้างประเทศญี่ปุ่น (JCOSHA) ทุกคนสามารถป้ายความปลอดภัยเหล่านี้ได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ดังนั้นโปรดใช้ป้ายดังกล่าวโดยแสดงภาษาต่างประเทศ (ภาษาไทยแสดงอยู่ด้านล่างเป็นตัวอย่าง) ในพื้นที่ว่างสีขาวด้านล่างตัวหนังสือภาพตามภาษาแม่ของผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค ในส่วนรายละเอียดวิธีการใช้งานป้ายดังกล่าว โปรดดูที่หน้าเพจ “แนวทางสำหรับชุดรวมป้ายความปลอดภัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในงานก่อสร้าง” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) บนเว็บไซต์ของ JCOSHA https://www.kensaibou.or.jp/safety_sign/index.html

การดำเนินงานกิจกรรม 5S (5ส)

5ส เป็นศัพท์ที่สร้างขึ้นจากอักษรตัวแรกของคำว่า Seiri (สะสาง), Seiton (สะดวง), Seisou (สะอาด), Seiketsu (สร้างมาตรฐาน) และ Shitsuke (สร้างนิสัย) ความพยายามอย่างหนักเพื่อให้บรรลุหลักการทั้ง 5ส ในทุกๆ วัน นับเป็นสิ่งสำคัญเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงาน

	คำอธิบาย	กรณีตัวอย่าง	การรับมือกับกรณีตัวอย่าง
[Seiri (สะสาง)] 	Seiri (สะสาง) หมายถึง การแยกสิ่งของที่ไม่จำเป็นออกจากสิ่งของที่จำเป็นเพื่อกำจัด	หากมีผู้ทิ้งสิ่งของที่ไม่จำเป็นไว้บนทางเดินในสถานที่ปฏิบัติงาน สิ่งของเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานสะดุดล้ม แต่ยังเป็นสาเหตุให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพที่ไม่ดีอีกด้วย	กำหนดขั้นตอนสะสางสิ่งของที่ไม่จำเป็น
[Seiton (สะดวง)] 	Seiton (สะดวง) หมายถึง ลักษณะการวางสิ่งของ เช่น เครื่องมือต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการทำงาน จัดวางเครื่องมือเหล่านี้ และวิธีจัดระเบียบเครื่องมือเพื่อให้สามารถหยิบใช้ได้ในเวลาที่ต้องการ	หากเครื่องมือจัดวางไม่เป็นระเบียบ ก็จะทำให้เครื่องมือที่ต้องการไม่พบ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานต้องใช้เวลาในการค้นหาเครื่องมือ	เมื่อทำงานเสร็จให้จัดเก็บพื้นที่ทำงานให้เรียบร้อยเพื่อไม่ให้มีเครื่องมือใดๆ ตกค้างอยู่ในบริเวณโดยรอบ
[Seisou (สะอาด)] 	Seisou (สะอาด) หมายถึง การทำความสะอาดและการขนย้ายขยะออกไปจากเครื่องจักรและอุปกรณ์ โกดังและสถานที่ปฏิบัติงาน ตลอดจนการทำความสะอาดเพื่อขจัดสิ่งสกปรกออกจากเครื่องแต่งกายและสิ่งของที่คล้ายคลึงกัน	การไม่ทำความสะอาดโดยการขจัดขยะหรือสิ่งสกปรกอาจเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุจากการที่ผู้ปฏิบัติงานสะดุดล้มโดยไม่คาดคิดได้	ทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอและขจัดสิ่งสกปรกออกจากชุดปฏิบัติงานวันละครั้ง เช่น ในเวลาทำงานเสร็จ
[Seiketsu (สร้างมาตรฐาน)] 	Seiketsu (สร้างมาตรฐาน) หมายถึง การรักษาหลักการ Seiri, Seiton และ Seisou ให้อยู่ในระดับที่ดี ตลอดจนการตรวจสอบว่าร่างกาย เครื่องแต่งกาย และสภาพแวดล้อมของผู้ปฏิบัติงานมีความสะอาด	เมื่อต้องจัดการอาหาร เช่น ผัก หากกรณีสั่งเก็บไม่ได้รับการทำความสะอาดบ่อยเพียงพอ ก็จะเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยได้	พิจารณาดำเนินการตามโครงการที่ริเริ่มโดยฝ่ายบริหารเพื่อรักษาสภาพที่ได้มาตรฐานในสถานที่ปฏิบัติงาน
[Shitsuke (สร้างนิสัย)] 	Shitsuke (สร้างนิสัย) หมายถึง การสร้างกฎเกณฑ์และการพัฒนานิสัยเพื่อบังคับใช้หลักการ 4 ส อย่างเคร่งครัด อันได้แก่ เซริ (สะสาง) เซตง (สะดวง) เซโซ (สะอาด) และ เซเกตสึ (สร้างมาตรฐาน)	หากไม่มีการจัดให้ความรู้หรือแนวทางเป็นประจำ ก็อาจส่งผลให้ไม่มีการบังคับใช้กฎเกณฑ์ที่วางไว้อย่างเคร่งครัด	พนักงานทุกคนควรปฏิบัติตามเป็นนิสัยเพื่อให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้

5ส เป็นก้าวแรกของความปลอดภัย

[จุดหลักสำหรับการจัดเก็บ]

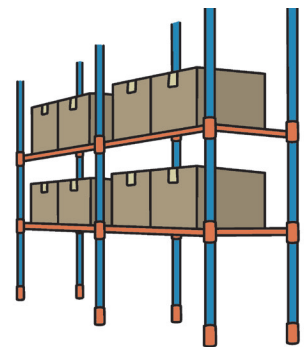
① สถานที่ซึ่งห้ามจัดเก็บสิ่งของ

- ห้ามวางสิ่งของบริเวณทางเดิน ทางเข้า ทางออก ทางออกฉุกเฉิน และบันได
- ห้ามวางสิ่งของโดยรอบเครื่องจักร หน้าตู้สวิตช์บอร์ด หัวดับเพลิง หรือถังดับเพลิง

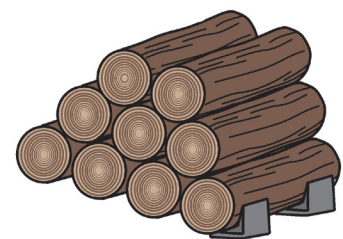
② จัดให้มีสถานที่จัดเก็บและกำหนดวิธีการจัดเก็บ

- จัดให้มีสถานที่จัดเก็บที่จำเป็นสำหรับการจัดเก็บสิ่งของต่างๆ เช่น เครื่องจักรและอุปกรณ์การเกษตร อีกครั้งจัดวางสิ่งของต่างๆ ในสถานที่ (ตำแหน่ง) ที่กำหนดโดยใช้วิธีการจัดเก็บที่ระบุไว้ นอกจากนี้ ยังต้องพิจารณาให้พื้นที่ดังกล่าวมีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอด้วย
- ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานที่จัดเก็บที่กำหนด ตลอดจนวิธีจัดเก็บและจัดเรียงสิ่งของต่างๆ

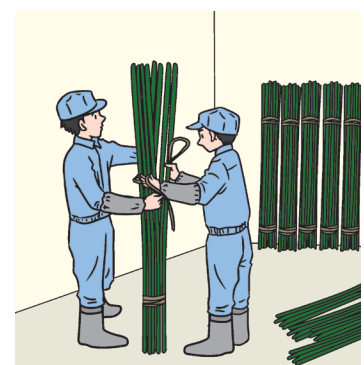

③ ดำเนินการจัดเก็บตามรูปร่าง

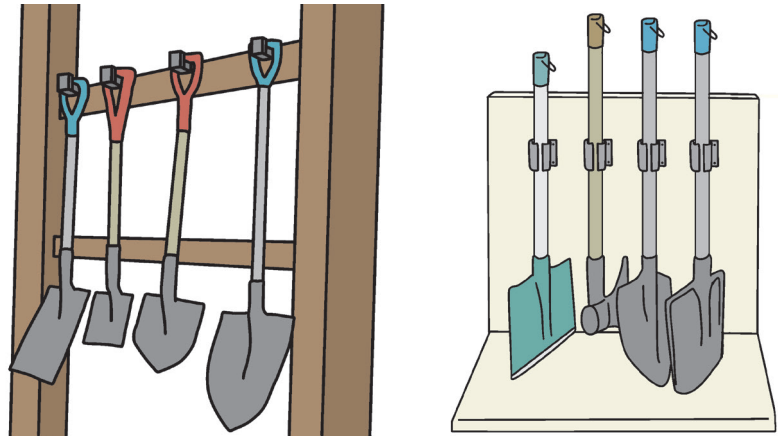
- ต้องจัดเก็บวัสดุมีความยาวในแนวนอนโดยไม่วางพียงผนัง และต้องเก็บวัสดุทรงกลมที่มีแนวโน้มจะกลิ้งได้โดยใช้สิ่งยึด เช่น แผ่นเหล็กกั้นขอบ

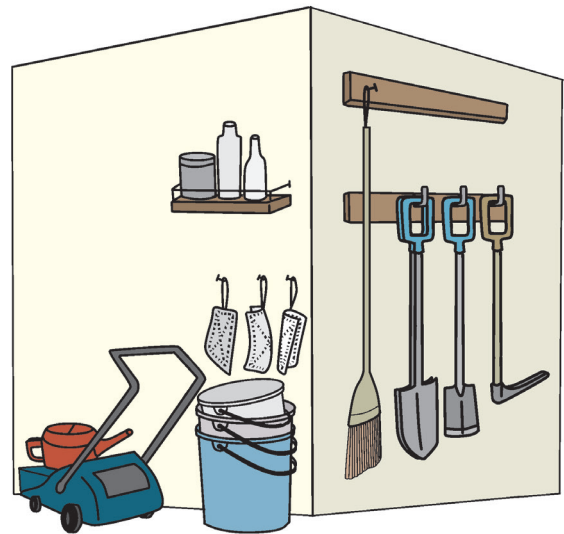
- ในกรณีที่วางวัสดุที่มีความยาวผืนผนัง ให้มัดวัสดุเหล่านั้นอยู่ด้วยกันไว้ด้วยเชือก แล้ววางพียงผนังอย่างมั่นคง เพื่อไม่ให้วัสดุดังกล่าวล้มลงมา

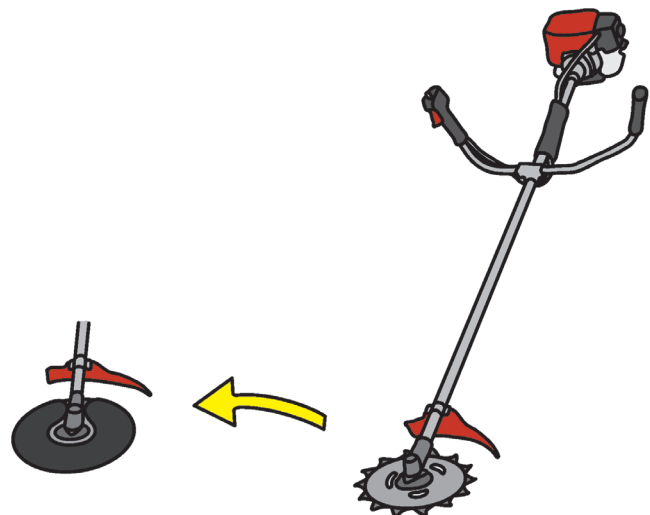
- พลั่วจะต้องแขวนหรือยึดติดกับผนังอย่างมั่นคง

- ④ จัดเก็บตามความถี่ในการใช้งาน
- เมื่อพิจารณาถึงความถี่ในการใช้งาน ต้องจัดเก็บสิ่งของที่ใช้งานบ่อยไว้ในตำแหน่งที่สามารถนำออกมาใช้งานได้ง่าย

- ⑤ วิธีจัดเก็บเครื่องมือมีคม
- ใส่ปลอกหุ้มส่วนที่มีคมขณะจัดเก็บเครื่องมือดังกล่าว

กิจกรรมการคาดคะเนความเสี่ยง (กิจกรรม KY) และการประชุม Tool Box (TBM)

[กิจกรรม KY]

กิจกรรมการคาดคะเนความเสี่ยง (K: Kiken หรือ “อันตราย”, Y: Yochi หรือ “การคาดการณ์”) เป็นความพยายามที่จะป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงานโดยการให้ผู้ปฏิบัติงานสนทนากันเกี่ยวกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในสถานที่ปฏิบัติงานและในระหว่างที่ตนเองปฏิบัติงาน ตลอดจนการบาดเจ็บในการทำงานที่จะเกิดขึ้นจากความเสียดังกล่าว เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานได้โดยมีความตระหนักในระดับสูงต่ออันตรายเฉพาะกิจกรรมประเภทนี้ยังมักมีชื่อเรียกว่า “KYK” (Kiken Yochi Katsudou หรือ “กิจกรรมการคาดคะเนความเสี่ยง”)

[TBM]

ในแต่ละวันก่อนที่จะเริ่มต้นทำงาน ให้จัดประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับงานที่จะทำในวันนั้นๆ อันตรายที่อาจประสบและให้คำชี้แจงเกี่ยวกับงานโดยละเอียด การประชุม Tool Box (TBM) เป็นการประชุมที่ผู้ปฏิบัติงานจะพูดคุยกันเกี่ยวกับ “ประเภทของงาน” และ “แบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้น” ก่อนที่จะเริ่มต้นปฏิบัติงาน

อุบัติเหตุจะเกิดขึ้นเมื่อมีสภาพ 2 อย่างเกิดขึ้นร่วมกัน คือ “สถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย” และ “พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย” ดังนั้น ให้จัด “พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย” อันมีสาเหตุมาจากผู้ปฏิบัติงานซึ่งกระทำการที่เป็นอันตราย เช่น ลักษณะการทำงานหรือกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานขาดความระมัดระวัง

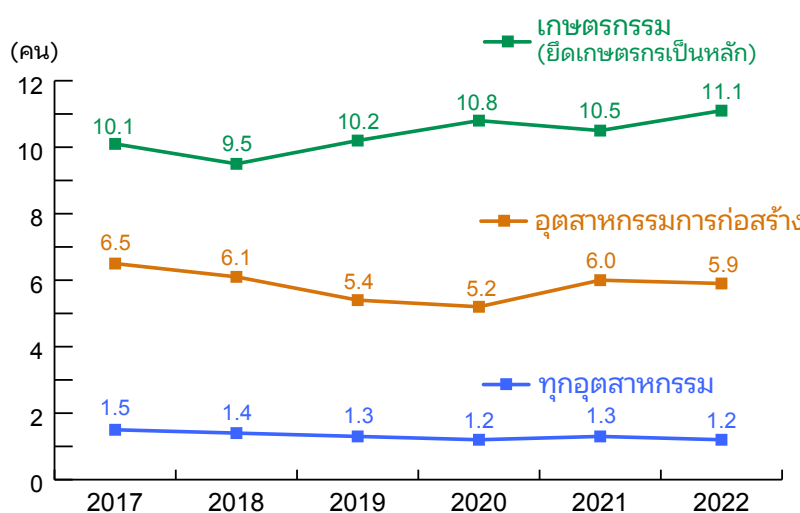
การตรวจสภาพความปลอดภัยสำหรับ เครื่องจักรกลการเกษตร

การเกิดอุบัติเหตุในงานด้านเกษตรกรรม

จากเอกสารที่กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงได้เผยแพร่ ค่าเปอร์เซ็นต์ของผู้เสียชีวิตอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุในงานด้านเกษตรกรรม (จำนวนอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตต่อผู้ปฏิบัติงานจำนวน 1 แสนคนระหว่างปี 2022) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมทั้งหมดถึง 9 เท่าดังที่แสดงอยู่ในกราฟที่ 1 ด้านล่าง

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพิจารณาข้อมูลอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตจำแนกตามสาเหตุ (รวม 238 คน) มีผู้เสียชีวิตจากกรณีของรถแทรกเตอร์ขับเคลื่อนจำนวน 62 คน ผู้เสียชีวิตจากกรณีของรถไถเดินตามจำนวน 21 คน และผู้เสียชีวิตจากยานพาหนะขนส่งทางการเกษตรจำนวน 16 คน ซึ่งคิดเป็น 41.6% ของยอดรวมทั้งหมดตามที่แสดงอยู่ในกราฟที่ 2 ด้านล่าง เมื่อรวมผู้เสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักรกลการเกษตร เช่น เครื่องตัดหญ้า เข้าไปในจำนวนดังกล่าว ค่าเปอร์เซ็นต์ก็จะกลายเป็น 63.9%

กราฟที่ 1: การเปลี่ยนแปลงจำนวนอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตต่อผู้ปฏิบัติงานจำนวน 1 แสนคน

แหล่งข้อมูลอ้างอิงสำหรับข้อมูลด้านจำนวนผู้เสียชีวิตเกษตรกรรม:

แบบสำรวจเรื่องอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตจากการทำงานด้านเกษตรกรรม (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) (กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง)

อุตสาหกรรมอื่นๆ:

รายงานอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิต (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) (กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ)

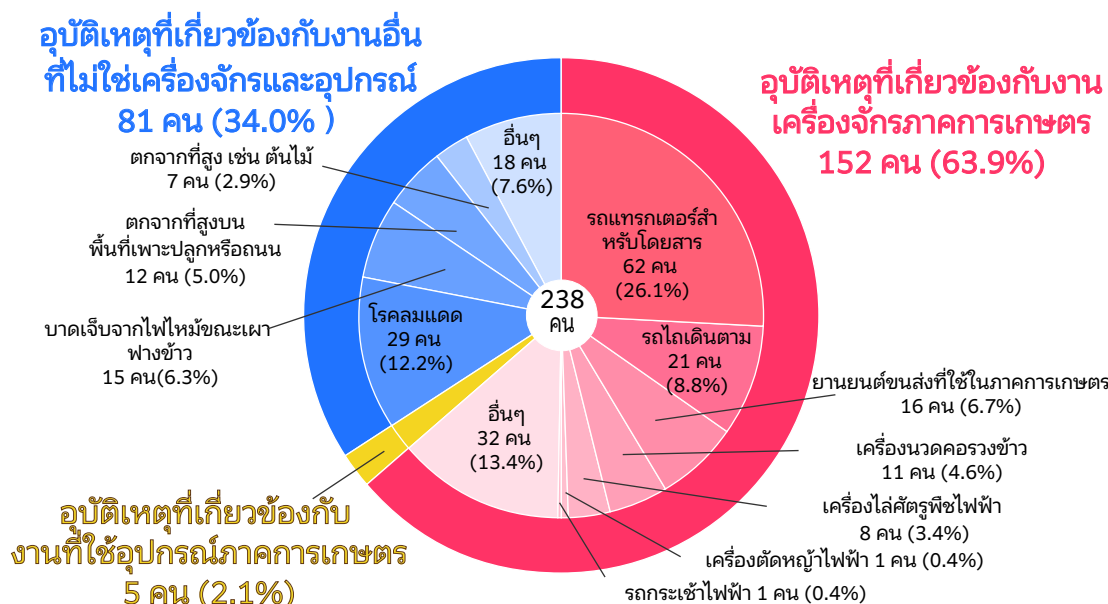
แหล่งข้อมูลอ้างอิงสำหรับข้อมูลด้านจำนวนผู้ปฏิบัติงานเกษตรกรรม:

การสำรวจจำนวนโดยกระทรวงเกษตรและป่าไม้ แบบสำรวจเรื่องการเคลื่อนย้ายโครงสร้างทางเกษตรกรรม (กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง)

อุตสาหกรรมอื่นๆ:

แบบสำรวจด้านกำลังแรงงาน (กระทรวงกิจการภายในประเทศและการสื่อสาร)

กราฟที่ 2: การเกิดอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตจำแนกตามสาเหตุ (ปี 2022)

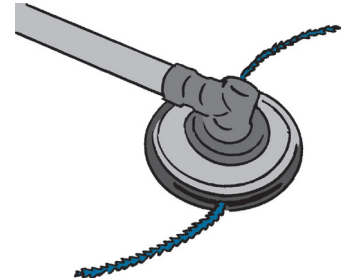

แหล่งที่มา: เอกสารเผยแพร่โดยกรมการผลิตพืช กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2024

<https://www.maff.go.jp/j/press/nousan/sizai/240222.html>

มาตรการเฉพาะสำหรับการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

- ① ระหว่างการฝึกอบรมผู้ฝึกงาน องค์กรผู้ปฏิบัติงานควรรับทราบศักยภาพของผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงาน กำหนดให้ชัดเจนว่าผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคสามารถหรือไม่สามารถใช้งานเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใดบ้าง แล้วแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้รับการฝึกอบรมและผู้ปฏิบัติงานคนอื่นๆ ทราบอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคได้รับความรู้เกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์สอดคล้องกับแผนการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

ใบมิดที่ทำจากเส้นใยไนลอน

- ② ขณะดำเนินการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิคและอนุญาตให้ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคใช้เครื่องจักรกลการเกษตร ผู้ฝึกงานจะต้องได้รับใบอนุญาตที่จำเป็น เช่น ใบอนุญาตขับขี่ (ใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะมอเตอร์ขนาดเล็กหรือใบอนุญาตขับขี่ยานพาหนะมอเตอร์ขนาดใหญ่พิเศษ) เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างขาดไม่ได้ภายใต้พระราชบัญญัติการจราจรทางบกสำหรับการขับขี่เครื่องจักรกลการเกษตร เช่น รถแทรกเตอร์ เครื่องเก็บเกี่ยววนวด และรถโฟล์คลิฟท์ บนเส้นทางสาธารณะ นอกจากนี้ ผู้รับการฝึกอบรมยังต้องผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะหรือการให้ความรู้พิเศษตามพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานในกรณีที่ต้องขับขี่หรือใช้รถโฟล์คลิฟท์ในที่ดินส่วนบุคคล เช่น ในที่ดินเกษตรกรรมหรือในโกดัง

โปรดตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้รับการฝึกอบรมได้รับฟังบรรยายเรื่องความปลอดภัยสำหรับการใช้รถแทรกเตอร์และยานพาหนะที่คล้ายคลึงกันแม้จะเป็นการใช้งานเฉพาะในที่ดินส่วนบุคคลก็ตาม ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเข้ารับฟังบรรยายได้นั้นสามารถสอบถามจากมหาวิทยาลัยด้านเกษตรกรรมใกล้เคียง ศูนย์การให้คำปรึกษาเพื่อการส่งเสริมประจำจังหวัด สหกรณ์การเกษตรประจำประเทศญี่ปุ่น (JA) หรือร้านค้าเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร

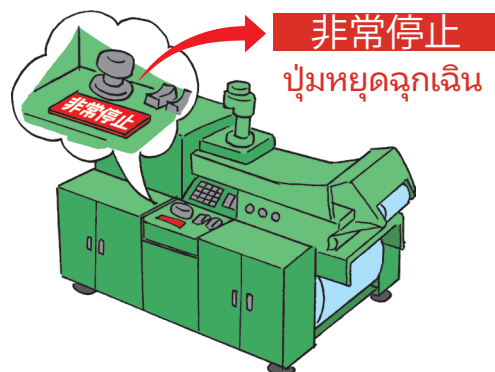
การตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

อุบัติเหตุที่เกิดกับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคเป็นเหตุการณ์ที่พบมากขึ้นเรื่อยๆ โดยมีสาเหตุมาจากเครื่องจักรและอุปกรณ์ในสถานที่ปฏิบัติงาน ซึ่งมีการใช้งานเพื่อเตรียม คัดแยก และบรรจุผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร (ต่อจากนี้จะเรียกว่า “เครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร”)

มาตรการด้านความปลอดภัยสำหรับอุบัติเหตุกรณีดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

- ① ตรวจสอบความปลอดภัยตัวเครื่องหลักของอุปกรณ์

ตรวจสอบก่อนเริ่มต้นปฏิบัติงานเพื่อดูว่าชิ้นส่วนที่เคลื่อนที่ได้มีฝาครอบปิดอย่างเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัย เช่น โซ่และล้อฟันเฟือง ตลอดจนดูว่าอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เช่น ปุ่มหยุดฉุกเฉิน ทำงานได้เป็นปกติ

① ตรวจสอบและทำความสะอาด

หากเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรทำงานอย่างไม่เหมาะสม อาจเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้น ให้ทำความสะอาด หยอดน้ำมันหล่อลื่น และเปลี่ยนอะไหล่สิ้นเปลืองในเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อผลิตภัณฑ์อย่างระมัดระวัง นอกจากนี้ ให้เก็บและทำความสะอาดพื้นโดยรอบเครื่องจักรและอุปกรณ์อยู่เสมอ เนื่องจากสายไฟและวัตถุขนาดเล็กบนพื้นอาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานสะดุดล้มได้

③ ตรวจสอบความปลอดภัยระหว่างการปฏิบัติงานที่ไม่ใช้งานประจำ

เมื่อคุณตัวอย่างอุบัติเหตุที่เกิดกับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค มีตัวอย่างเป็นจำนวนมากที่มีมือของผู้ฝึกงานติดอยู่ภายในเครื่องจักรขณะจัดสิ่งอุดตันหรือขณะทำความสะอาด อุบัติเหตุประเภทนี้สามารถเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดายระหว่างการปฏิบัติงานที่ไม่ใช้งานประจำ เช่น เมื่อเกิดปัญหากับเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

ในเวลาที่ยังมือใกล้กับชิ้นส่วนที่เคลื่อนที่หรือชิ้นส่วนที่มีการหมุน อันดับแรกให้ตรวจสอบว่าสวิตช์เปิด/ปิดบนเครื่องจักรและอุปกรณ์ปิดอยู่ จากนั้นให้ปิดสวิตช์แหล่งจ่ายไฟอื่นๆ ทั้งหมดหรือดึงสายไฟออกทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าเครื่องจักรและอุปกรณ์จะไม่ทำงานอย่างแน่นอน แจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ใกล้เคียงทราบโดยการอธิบายว่าคุณ “กำลังจัดการกับข้อผิดพลาดของอุปกรณ์” อีกทั้งแสดงป้ายที่ระบุว่าเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ “อยู่ระหว่างการตรวจสอบ” ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ใกล้เคียงจะไม่สัมผัสสวิตช์เปิด/ปิด

Seiri และ Seiton (สะสางและสะดวก) เป็นเรื่องสำคัญ โดยต้องดูแลเอาใจใส่บริเวณพื้นเป็นพิเศษ

เมื่อเครื่องจักรหยุดทำงาน
ลงอันเนื่องมาจากข้อผิดพลาด
ให้ปิดสวิตช์ก่อน

ติดป้ายคำเตือนเพื่อป้องกัน
ไม่ให้ผู้อื่นมากดสวิตช์

การตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับเครื่องตัดหญ้า

อุบัติเหตุเกี่ยวกับรถแทรกเตอร์เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตซึ่งพบได้มากที่สุดในงานเกษตรกรรม และเมื่อเรารวมการบาดเจ็บเข้ากับจำนวนของอุบัติเหตุ อุบัติเหตุเหล่านี้ส่วนมากเกิดจากเครื่องตัดหญ้า มาตรการด้านความปลอดภัยของเครื่องตัดหญามีดังนี้

① การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องตัดหญ้า

แนวทางนี้ได้รับการกำหนดในประกาศกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการเรื่อง “การให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับผู้ใช้เครื่องตัดหญ้า (ประกาศเลขที่ 66 ลงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2000)” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) ซึ่งแสดงอยู่ในหลักสูตรการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

② การเลือกเครื่องตัดหญ้า

ใช้เครื่องตัดหญ้าที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของงานเกษตรกรรมในแง่รูปร่างของเครื่องตัดหญ้าและสมรรถนะในการตัด

โปรดใช้เครื่องตัดหญ้าที่มีใบรับรองการตรวจสอบความปลอดภัยเป็นตัวกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของเครื่องตัดหญ้า นอกจากนี้ หากเป็นไปได้ ให้เลือกเครื่องตัดหญ้าประเภทที่ลดความเร็วลงเหลืออัตราเร็วเดินเบาเมื่อผู้ปฏิบัติงานปล่อยมือออกจากคันจับของเครื่องตัดหญ้า

<ตัวอย่างใบรับรองการตรวจสอบความปลอดภัย>

(หมายเหตุ) NARO เป็นอักษรย่อขององค์การวิจัยเกษตรกรรมแห่งอาหารแห่งชาติ เนื่องจากเกิดอุบัติเหตุในการทำงานด้านเกษตรกรรมอยู่เสมอ จึงมีการยกเลิกระบบเก่าที่ใช้ตรวจสอบประเภทและประเมินความปลอดภัยสำหรับเครื่องจักรกลการเกษตร แล้วเริ่มใช้แผนงานการตรวจสอบความปลอดภัยแบบใหม่ (แผนงานทางเลือก) มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2018 หากต้องการรายละเอียด โปรดดูที่เว็บไซต์ของ NARO

<https://www.naro.go.jp/laboratory/iam/contents/test/index.html>

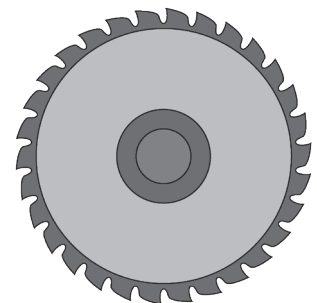
③ การตรวจสอบ การบำรุงรักษา และการปรับ

ใบเลื่อยวงเดือนส่วนใหญ่จะใช้เป็นใบตัดเนื่องจากใช้ประโยชน์

ได้หลายอย่างมาก ควรตรวจสอบความเสียหายหรือการผิดรูปของใบเลื่อย เนื่องจากปลายแหลมของใบเลื่อยอาจหักและกระเด็นไปในอากาศ

เมื่อทำงานตัดอยู่ใกล้รั้วหรือไม้ยืนต้น ให้ใช้ใบเลื่อยที่ทำจากเส้นใยไนลอน เนื่องจากใบเลื่อยประเภทนี้จะไม่เป็นอันตราย

นักหาคัดกระทบกับรั้วหรือต้นไม้

เลื่อยวงเดือน

การถอดหรือการย้ายฝาครอบป้องกันวัตถุปลิวกระเด็นใกล้ใบตัดออกเนื่องจากมักมีเศษหญ้ามาติดนั้น นับเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ในส่วนของเครื่องตัดหญ้าแบบมีสายคาดบ่า ให้ปรับความยาวของสายคาดให้เข้ากับร่างกาย นอกจากนี้ ให้ทำความสะอาดและตรวจสอบใบตัดหลังการใช้งานเสมอ

ห้ามถอดฝาครอบ
ป้องกันออก!

④ เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ป้องกัน

สวมแว่นตานิรภัยหรือหน้ากากคลุมหน้าเพื่อปกป้องดวงตา

นอกจากนี้ ให้สวมเสื้อแขนยาว กางเกงขายาว หมวกนิรภัย รองเท้านิรภัย และถุงมือสำหรับงานหนัก เช่น

ถุงมือที่ทำจากหนัง

อีกทั้งให้ใช้สนับแข้งในพื้นที่ซึ่งมีอันตรายเป็นพิเศษด้วย

⑤ การเตรียมตัวปฏิบัติงาน

ก่อนเริ่มต้นปฏิบัติงาน ให้ตรวจสอบวิธีใช้ปุ่มหยุดการทำงานของเครื่องและอุปกรณ์นำทางออกจาก

สถานการณ์ฉุกเฉิน

เสียงดังเป็นอย่างมากขณะใช้เครื่องตัดหญ้าทำงาน และไม่สามารถเข้าถึงตัวผู้ปฏิบัติงานได้ ดังนั้น ให้ตัดสินใจเลือกใช้วิธีแสดงสัญญาณ (เช่น การโบกมือทั้งสองเพื่อให้สัญญาณแก่ผู้ปฏิบัติงานว่าต้องหยุดการทำงานของเครื่อง)

นำวัตถุที่ตกลงมา เช่น หิน กิ่งไม้ ลวด และกระป๋องเปล่าโดยรอบออกจากพื้นที่ซึ่งจะมีการใช้เครื่องตัดหญ้า

ก่อนเริ่มการปฏิบัติงาน

นำกระป๋องเปล่าหรือกิ่งไม้ที่จะปลิวกระเด็นไปในอากาศออกก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงาน

⑥ ระหว่างการปฏิบัติงาน

ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และอยู่ภายในพื้นที่ตัดหญ้าซึ่งคุณรับผิดชอบ

ระวังการตีกลับเมื่อใบตัดที่หมุนอยู่ของเครื่องตัดหญ้ากระทบกับสิ่งกีดขวาง เนื่องจากอาจเป็นสาเหตุให้เครื่อง

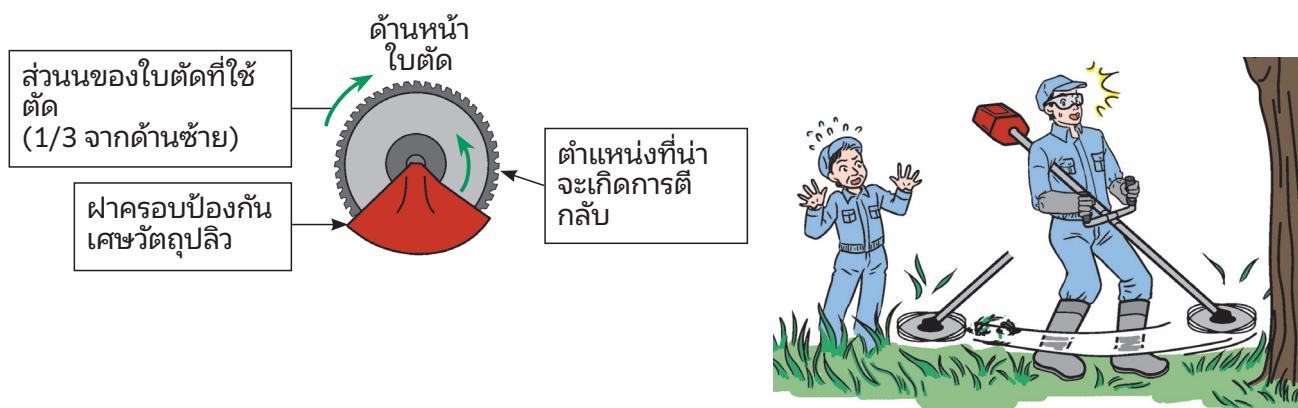
ตัดหญ้าเหวี่ยงเข้าหาตัวผู้ปฏิบัติงานอย่างกะทันหัน

การปฏิบัติงานบนทางลาดมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ จัดทำระดับขั้นขนาดเล็ก (ด้วยท่อนซุงที่จัดวางไว้อย่างมั่นคง

และแท่งลวดขนาดใหญ่ทำเป็นนั่งร้าน) และเมื่อทำงานอยู่ชั้นบนสุดและชั้นล่างสุดในเวลาเดียวกัน ให้ย้ายผู้

ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายไปทางด้านหน้าและทางด้านหลัง นอกจากนี้ เมื่อมีผู้ปฏิบัติงานทำงานพร้อมกัน

หลายคน แต่ละคนต้องอยู่ห่างกันไม่ต่ำกว่า 15 เมตร แม้จะอยู่บนพื้นราบก็ตาม

การตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับรถไถพรวน

① การเลือกรถไถพรวน

เลือกรถไถพรวนที่มีใบรับรองการตรวจสอบความปลอดภัย

② การตรวจสอบและการบำรุงรักษา

ตรวจสอบรถไถพรวนเพื่อระดับน้ำมัน ดูว่าสายพานหย่อนหรือเสียหายหรือไม่ ดูว่ากรงเล็บหลวมหรือเสียหายหรือไม่ ดูฟานนิรภัย ตลอดจนดูว่าคลัตช์และเบรกทำงานตามที่ระบุไว้ในคู่มือคำแนะนำหรือไม่ การตรวจสอบดังกล่าวนี้ควรดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและก่อนเริ่มต้นปฏิบัติงาน

หากคุณทำคู่มือคำแนะนำหาย สามารถรับคู่มือได้จากเว็บไซต์ของผู้ผลิตหรือร้านค้าอุปกรณ์การเกษตร

ตรวจสอบและบำรุงรักษาตามคู่มือคำแนะนำ
(สำหรับทุกรุ่น)

③ การเตรียมตัวปฏิบัติงาน

ก่อนเริ่มต้นปฏิบัติงาน ให้ตรวจสอบปุ่มหยุดการทำงานของเครื่องและวิธีใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยต่อไปนี้ (โปรดทราบว่าอุปกรณ์อาจแตกต่างกันไปตามรุ่น)

- อุปกรณ์ป้องกันการหนีบ (คันโยกบังคับคลัตช์ฉุกเฉิน)

อุปกรณ์ที่ติดตั้งไว้ในลักษณะที่จะมีการปลดคลัตช์หลักเมื่อเกิดการเคลื่อนที่ถอยหลังและผู้ปฏิบัติงานถูกหนีบไว้ระหว่างสิ่งกีดขวางกับรถไถพรวน

- คลัตช์นิรภัย

คลัตช์ที่สร้างขึ้นเพื่อให้มีการตัดไฟที่ส่งไปยังรถไถพรวนเมื่อผู้ปฏิบัติงานนำมือออกจากคลัตช์ (สำหรับคลัตช์ประเภททั่วไป ผู้ปฏิบัติงานต้องดึงคลัตช์เพื่อตัดไฟที่ส่งไปยังรถไถพรวน)

- เบรกมือ

เบรกที่ป้องกันไม่ให้รถไถพรวนเคลื่อนที่เองเมื่ออยู่บนทางลาดหรือพื้นผิวที่คล้ายคลึงกัน

④ ระหว่างการปฏิบัติงาน

อุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตซึ่งพบได้บ่อยที่สุดคือเหตุการณ์ที่ผู้ปฏิบัติงานเคลื่อนที่ถอยหลังแล้วถูกหนีบโดยไม่คาดคิดระหว่างผนังหรือไม้ยืนต้นที่อยู่ด้านหลังกับเครื่องจักรที่อยู่ด้านหน้า

- เมื่อเคลื่อนที่ถอยหลัง ผู้ปฏิบัติงานต้องใช้

ความเร็วเครื่องยนต์ระดับต่ำและพร้อมที่จะถอนคลัตช์อย่างรวดเร็ว

- อันดับแรก ห้ามขับรถไถพรวนเคลื่อนที่ถอยหลังในพื้นที่แคบ

อุบัติเหตุกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานถูกหนีบกับต้นไม้ขณะเคลื่อนที่ถอยหลัง

อุบัติเหตุจำนวนมากเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงานที่ถูกดึงเข้าไปหา
ชิ้นส่วนที่หมุนอยู่

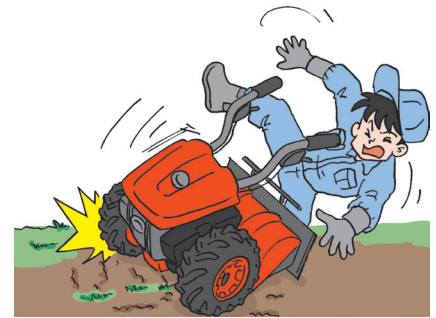
- หยุดการทำงานของเครื่องขณะนำเศษฟางที่พันอยู่ในจอบ
หมุนออก
- ปลดคลัตช์จอบหมุนขณะเคลื่อนที่ถอยหลัง เลี้ยว และ
เคลื่อนที่โดยไม่ไถพรวน
- ติดฝากรอบสายพาน V-Belt อยู่เสมอ

ปิดเครื่องขณะนำฟางออก

นอกจากนี้ ผู้ปฏิบัติงานยังอาจได้รับบาดเจ็บอันเป็นผลมาจาก
เครื่องจักรล้มหรือพลิกคว่ำ

- เลี้ยวโดยใช้ความเร็วต่ำ และดูให้แน่ใจว่ามีพื้นที่เพียงพอ
สำหรับการเลี้ยว
- เข้าออกที่ดินเกษตรกรรมหรือข้ามคันนาโดยวางทางลาด
ทำมุมอย่างเหมาะสม ใช้แผ่นที่รองรับเท้าหากมีความ
จำเป็น
- ห้ามเข้าใกล้ไหล่ทางบนถนนที่มีวัชพืชขึ้นอยู่

อุบัติเหตุรถล้ม (ขณะข้ามคันนา)

การตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับเครื่องจักรกลการเกษตรแบบมีผู้ขับขี่ (แทรกเตอร์ และยานพาหนะขนส่งภาคการเกษตร)

① การเลือกรถแทรกเตอร์ขับขี่

รถแทรกเตอร์ขับขี่เกือบทั้งหมดที่จำหน่ายในประเทศญี่ปุ่นเป็นรุ่นที่ผ่านเกณฑ์ข้อกำหนดใบรับรองการ
ตรวจสอบความปลอดภัย อย่างไรก็ตาม ก็ยังเกิดอุบัติเหตุที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตเป็นจำนวนมากในแต่ละปีกับรถ
แทรกเตอร์รุ่นดังกล่าว

ขอแนะนำไม่ให้คุณใช้รถรุ่นเก่ามาก เนื่องจากรถรุ่นเหล่านั้นไม่มีห้องโดยสารนิรภัย (หลังคาและหน้าต่าง
กระจกรอบที่นั่ง) หรือโครงสร้างนิรภัย (โครงสร้างเหล็กกล้าด้านหลังที่นั่ง) และเสียงที่จะเกิดอันตราย

② การตรวจสอบและการบำรุงรักษา

คุณต้องตรวจสอบเป็นประจำและดำเนินการตรวจสอบก่อนเริ่มต้นการปฏิบัติงานสำหรับรายการต่อไปนี้ตาม
คู่มือคำแนะนำของแต่ละรุ่น

- แรงดันลมยาง ความเสียหายของยางและน็อตหลวม ระดับน้ำมันและน้ำหล่อเย็น สายพานพัดลมหลวม
การเชื่อมต่อและการทำงานของเบรกซ้ายและขวา ฝากรอบส่วนต่างๆ และฝากรอบเพลา PTO เกจวัด ไฟ
กระจก และเสียงเครื่องยนต์

③ การเตรียมตัวปฏิบัติงาน

ต้องตรวจสอบรายการต่อไปนี้ก่อนเริ่มต้นการปฏิบัติงาน

- หน้าที่รับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานคนอื่นๆ นอกเหนือจากผู้ปฏิบัติงานในวันนั้นๆ มีอะไรบ้าง (โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ผู้ปฏิบัติงานคนอื่นใดนอกเหนือจากผู้ปฏิบัติงานในวันนั้นๆ อยู่ใกล้รถแทรกเตอร์ขณะมีการ
ทำงานอยู่หรือไม่)
- สภาพภูมิประเทศบริเวณที่มีการปฏิบัติงานและการทำงานในวันนั้นๆ เป็นอย่างไรบ้าง (มีพื้นที่อันตราย เช่น
ทัศนวิสัยไม่ดี ทางลาด คันนา และเส้นทางน้ำบ้างหรือไม่)
- จัดเตรียมเครื่องส่องแสงสะท้อนขณะปฏิบัติงานในเวลากลางคืน
- พกโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อใช้ติดต่อผู้อื่นในกรณีฉุกเฉิน
- สวมหมวกนิรภัยและคาดเข็มขัดนิรภัย ฯลฯ

④ ระหว่างการปฏิบัติงาน

โปรดระหนักถึงรายการต่อไปนี้ขณะปฏิบัติงานและขอให้พยายามขับขี่อย่างปลอดภัย

- สวมหมวกนิรภัยและใช้เข็มขัดนิรภัย
- ขณะเลี้ยว ให้ขับขี่อย่างช้าๆ และดูให้แน่ใจว่ามีพื้นที่เพียงพอสำหรับการเลี้ยว
- เข้าออกที่ดินเกษตรกรรมหรือข้ามคันนาอย่างช้าๆ โดยวางทางลาดทำมุมอย่างเหมาะสม ใช้แผ่นที่รองรับเท้าหากมีความจำเป็น
- เชื่อมต่อเบรกซ้ายและขวาอยู่เสมอขณะขับขึ้นบนถนน
- ห้ามเข้าใกล้ไหล่ทางบนถนนที่มีวัชพืชขึ้นอยู่

ห้ามเลี้ยวกะทันหันด้วยความเร็วสูงอย่างเด็ดขาด

ใช้ทางลาดที่ทำมุมต่ำขณะเข้าออกที่ดินเกษตรกรรม

ระมัดระวังขณะขับขึ้นไหล่ทางของถนนที่พังทลายง่าย

- หยุดการทำงานของเครื่องยนต์เสมอในเวลานำวัตถุแปลกปลอมที่พันอยู่ในจอบหมุน
- ห้ามผู้ปฏิบัติงานใช้งานรถแทรกเตอร์ขับขี่พร้อมกัน 2 คนโดยไม่มีที่นั่งเสริมหรือที่นั่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่อีกคนทางด้านหลังของยานพาหนะขนส่งทางการเกษตร

ห้ามขับขี่ร่วมกัน

โปรดระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ เนื่องจากอุบัติเหตุยังเกิดบนถนนสาธารณะด้วยเช่นกัน

- ในการขับขึ้นบนถนนจำเป็นต้องมีใบอนุญาตขับขี่
- ตระหนักถึงความแตกต่างด้านความเร็วที่มีนัยสำคัญกับยานพาหนะคันอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาเลี้ยวขวา
- หลีกเลี่ยงการขับขึ้นบนถนนที่มีการจราจรคับคั่ง

การตรวจสอบความปลอดภัยสำหรับ อุปกรณ์การเกษตร บันไดพับ และบันไดพาด

- ① อุปกรณ์การเกษตร (จอบ พลั่ว ส้อม มีด เคียว และกรรไกร ฯลฯ)
- หุ้มส่วนมีคมของอุปกรณ์การเกษตรในเวลาที่ไม่ได้ใช้งาน
 - จัดเก็บอุปกรณ์การเกษตรในสถานที่ที่กำหนดเพื่อให้มองเห็นได้ง่าย
 - ตรวจสอบอุปกรณ์การเกษตรว่าส่วนมีคมหลวมหรือไม่ เพื่อไม่ให้ส่วนมีคมหลุดออกจากด้ามจับ
 - หลังการใช้งานอุปกรณ์การเกษตร ให้ขจัดสิ่งสกปรกและทำความสะอาดให้สิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หลุดออก จะได้พร้อมใช้งานในครั้งถัดไป
 - ขณะใช้งานอุปกรณ์การเกษตร ให้ระมัดระวังตำแหน่งที่คุณกำลังปฏิบัติงาน เพื่อจะได้ไม่สัมผัสถูกผู้อื่นที่อยู่รอบตัวคุณ

ห้ามใช้จอบใกล้เท้า

- ② บันไดพับและบันไดพาด
- ใช้ในตำแหน่งที่มั่นคง
 - * ในการตั้งบันไดพับและบันไดพาดอย่างมั่นคงนั้น ให้ตรวจสอบปริมาณพื้นที่ในตำแหน่งที่จัดวาง ความแข็งแรงของพื้น และความลาดของพื้น
 - พื้นดินอาจมีความอ่อนและไม่เรียบในสวนผลไม้ ดังนั้น ให้ใช้วัสดุรองพื้นและไม่กระดาน หากไม่สามารถหาสถานที่ที่จะตั้งบันไดพับได้อย่างมั่นคง
 - หากตำแหน่งที่จะตั้งบันไดพับไม่มั่นคง โปรดขอให้ผู้ปฏิบัติงานอีกคนหนึ่งช่วยจับบันไดพับไว้

- ③ ปูน
- จัดเก็บปุ๋ยไว้ให้ไม่ปนเปื้อนกับน้ำใต้ดิน
 - ระมัดระวังความร้อนที่เกิดขึ้นเมื่อเทน้ำลงไป
ในปูนขาว
 - * ปูนเผา (CaO หรือแคลเซียมออกไซด์) ทำปฏิกิริยากับน้ำเกิดเป็นปูนขาว (Ca(OH)₂ หรือแคลเซียมไฮดรอกไซด์) ซึ่งจะทำให้เกิดความร้อนสูงและอุณหภูมิเพิ่มขึ้น

④ ติดชิ้นส่วนล่ำมบันไดเพื่อไม่ให้บันไดพับกางออกกว้างเกินไป

- * ก่อนเริ่มต้นการปฏิบัติงาน ให้ตรวจสอบว่ามีการติดชิ้นส่วนล่ำมบันไดเพื่อไม่ให้บันไดพับกางออกกว้างเกินไป
- ขณะใช้บันได โปรดจัดให้ส่วนบนและส่วนล่างของบันไดอยู่ในตำแหน่งที่กำหนด เพื่อให้ไม่ทำให้บันไดเกิดการเลื่อน

⑤ ในเวลาตั้งบันได ให้ก้าวขึ้นไปเหยียบบนขั้นแรกและทดสอบความมั่นคง

- * อันดับแรก ให้ก้าวขึ้นไปเหยียบบนขั้นแรกและทดสอบดูว่าบันไดตั้งอย่างมั่นคงและไม่ส่ายไปมา
- ในเวลาทดสอบ ห้ามปีนสูงเกินขั้นแรก
ก่อนปีนขึ้นบันไดพับ ให้ตรวจสอบว่าไม่มีวัตถุอันตรายอยู่รอบบันไดพับ

⑥ ห้ามยืนบนแผ่นเท้าเหยียบขั้นสูงสุดของบันไดพับ

- * ห้ามยืนปฏิบัติหน้าที่หรือห้ามทำงานขณะเอื้อมมือบนแผ่นเท้าเหยียบขั้นสูงสุดของบันไดพับ การกระทำได้กล่าวจะเป็นสาเหตุให้บันไดพับเสียความมั่นคงและอาจส่งผลให้คุณตกลงมาหรือทำให้บันไดพับล้มลงมาได้

⑦ ห้ามถือของหนักขณะปีนขึ้นลงบันได

- * ปฏิบัติงานบนบันไดภายในขีดจำกัดสูงสุดด้านน้ำหนักที่บันไดจะรับได้ในส่วนของคนและวัตถุ
- ห้ามถือของหนัก เช่น กล่องบรรจุผลไม้ ขณะปีนขึ้นลงบันได

การจัดการความปลอดภัยและอาชีวอนามัยภายในโรงเลี้ยงสัตว์

① งานทำความสะอาด

- ทำความสะอาดทางเดินในโรงเลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหารสัตว์ รางอาหาร รางน้ำ และถั่วยให้น้ำอยู่เสมอ
- ดูแลให้รองเท้าและชุดปฏิบัติงานสะอาดอยู่ตลอดเวลา

② งานการฆ่าเชื้อ

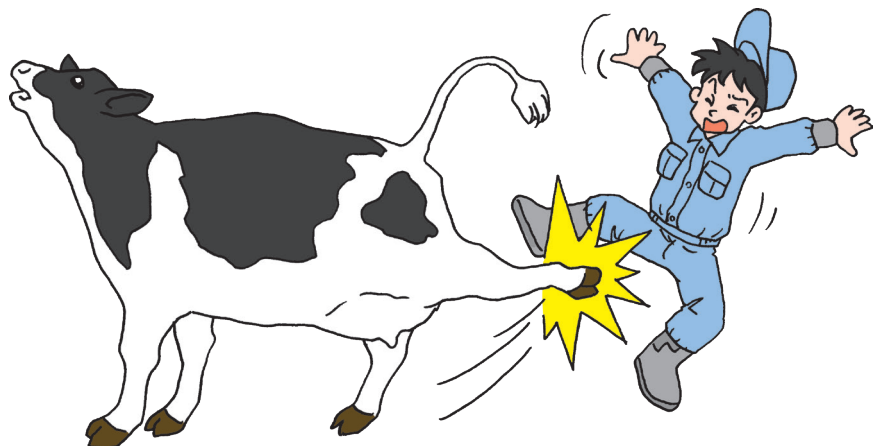
- เมื่อเข้าสู่โรงเลี้ยงสัตว์ ให้ฆ่าเชื้อที่รองเท้าด้วยการก้าวลงไปอ่างจุ่มเท้า
- ในส่วนของยานพาหนะที่เข้าออกฟาร์ม ให้ฆ่าเชื้อที่ล้อโดยใช้เครื่องพ่นฆ่าเชื้อและพรมฆ่าเชื้อสำหรับยานพาหนะ
- ฟันปูนขาวโดยรอบโรงเลี้ยงสัตว์เพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อโรคเข้ามา

③ รักษาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อสัตว์ที่อยู่ระหว่างขยายพันธุ์

- รักษาอุณหภูมิภายในโรงเลี้ยงสัตว์ให้เหมาะสมโดยการปิดช่องว่างที่ลมจะพัดเข้ามาในช่วงฤดูหนาว และจัดการให้กระแสลมไหลเวียนโดยสะดวกด้วยการใช้พัดลมและพัดลมระบายอากาศในช่วงฤดูร้อน
- ตรวจสอบให้พื้นของโรงเลี้ยงสัตว์แห้งและสะอาด
- ทำความสะอาดสิ่งของต่างๆ อยู่เสมอ เช่น ถั่วยให้น้ำ และตรวจสอบว่าสัตว์มีน้ำสะอาดดื่ม

④ ปฏิบัติต่อสัตว์ที่อยู่ระหว่างขยายพันธุ์ในโรงเลี้ยงสัตว์ด้วยความเอาใจใส่

- ห้ามทำให้สัตว์ที่อยู่ระหว่างขยายพันธุ์เกิดความเครียด เพื่อให้สัตว์ได้พักผ่อนด้วยความผ่อนคลาย
- สัตว์ที่อยู่ระหว่างขยายพันธุ์อาจเคลื่อนไหวกะทันหันอย่างไม่คาดคิด ดังนั้นโปรดให้ความใส่ใจอยู่เสมอขณะปฏิบัติงานกับสัตว์เหล่านี้

การจัดการสารกำจัดศัตรูพืชอย่างปลอดภัย

① การจัดเก็บและการขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช

- นอกเหนือจากการละลายและการพ่นสารกำจัดศัตรูพืชขณะใช้งานแล้ว ยังต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งขณะจัดเก็บและขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชก่อนการใช้งานอีกด้วย
- * ในงานเกษตรกรรมปศุสัตว์ ให้จัดการกับสารฆ่าเชื้อในลักษณะเดียวกับสารกำจัดศัตรูพืช

② สวมใส่เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ป้องกันอย่างเหมาะสม

- สวมชุดปฏิบัติงานนิรภัย หน้ากาก ถุงมือ และแว่นตานิรภัยตามที่กำหนด เพื่อให้แน่ใจว่าสารกำจัดศัตรูพืชจะไม่ตกกระทบผิวหนังของผู้ปฏิบัติงาน
- * ห้ามใช้ผ้าเช็ดมือแทนหน้ากากตามที่กำหนด

① ถุงมือ

✓ สวมถุงมือภายใต้แขนเสื้อ

✗ สวมถุงมือทับชายแขนเสื้อ

② รองเท้า

✓ สวมรองเท้าภายใต้กางเกง

✗ สวมรองเท้าทับชายกางเกง

③ ตรวจสอบคำแนะนำ (ฉลาก) บนบรรจุภัณฑ์ของสารกำจัดศัตรูพืช

- ปฏิบัติตามมาตรฐานการใช้งานที่แสดงอยู่ในคำแนะนำการใช้สารกำจัดศัตรูพืช (เช่น วิธีใช้งานและข้อควรระวังขณะใช้สารกำจัดศัตรูพืช)

เช่น ระหว่าง OJT (การฝึกอบรมการทำงาน) โปรดแสดงให้เห็นการฝึกอบรมเห็นวิธีปฏิบัติงาน และตรวจดูให้แน่ใจว่าผู้รับการฝึกอบรมเข้าใจวิธีละลายสารกำจัดศัตรูพืชขณะใช้งาน

คำแนะนำการใช้สารกำจัดศัตรูพืช

ประเภทของตัวหนังสือภาพ	ตัวหนังสือภาพที่แสดงและข้อควรระวัง (ตัวอย่าง)	
ห้ามใช้สำหรับผู้ที่ผิวแพ้ง่าย (ข้อควรระวังกรณีผิวหนัง)		งานซึ่งผู้ที่ผิวแพ้ง่ายไม่ควรทำ ห้ามสัมผัสพืชที่มีการใช้สารเคมีประเภทนี้
ห้ามพ่นใส่รวงผึ้ง (ข้อควรระวังสำหรับผึ้งน้ำหวาน)		ห้ามใช้หากมีความเสี่ยงจากการพ่นสารเคมีนี้ใส่หรือโดยรอบรังผึ้ง
ห้ามใช้ภายในสถานที่ปฏิบัติงาน		ห้ามใช้ภายในเรือนกระจกหรือสถานที่ซึ่งจะมีการสะสมของสิ่งที่พ่น

แหล่งที่มา: เว็บไซต์ของครอบครัวปลอดภัยญี่ปุ่น (สมาคมปกป้องพืชผลแห่งประเทศไทย) "ข้อมูลถามตอบเกี่ยวกับสารกำจัดศัตรูพืช - สารกำจัดศัตรูพืชปลอดภัยหรือไม่ - (มาตรการและข้อมูลด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการใช้สารกำจัดศัตรูพืช)" (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น)

https://www.jcpa.or.jp/qa/a_5_18.html

มาตรการป้องกันโรคลมแดด

โรคลมแดดเป็นคำทั่วไปที่ใช้เรียกอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นเมื่อร่างกายมนุษย์เสียสมดุลของน้ำและเกลือ (โซเดียม) ภายในสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิและความชื้นสูง โดยที่ร่างกายไม่สามารถควบคุมความร้อนได้ โรคลมแดดแบ่งออกเป็นระดับที่ 1 ถึง 4 ตามระดับความรุนแรงในแนวทางการวินิจฉัยโรคลมแดดปี 2024 ที่จัดทำโดยสมาคมเวชศาสตร์ฉุกเฉินแห่งประเทศไทย

ประเภท	อาการ	การบำบัดรักษา	ความรุนแรง
ระดับที่ 1	เวียนศีรษะ หน้ามืดเป็นลม (มีศีรษะขมขื่น) หาวแต่ไม่่วงนอน เหงื่อออกมาก ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อตึง (ขาเป็นตะคริว)	สามารถให้การบำบัดรักษาในสถานที่ปฏิบัติงานได้ พักผ่อนในห้องอุณหภูมิเย็นที่ไม่มีแสงแดดหรือมีเครื่องปรับอากาศ (การทำความเย็นด้วยวิธีธรรมชาติ) และดื่มน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำและอิเล็กโทรไลต์ หากมาตรการดังกล่าวยังไม่เพียงพอ ให้ใช้การทำความเย็นแบบใช้อุปกรณ์เสริม (การทำความเย็นให้ร่างกายด้วยวิธีการบางอย่าง)	ต่ำ สูง
ระดับที่ 2	ปวดศีรษะ อาเจียน เหนื่อยล้า รู้สึกห่อเหี่ยว ขาดสมาธิและความสามารถในการตัดสินใจ	จำเป็นต้องมีการตรวจร่างกายที่สถาบันทางการแพทย์ ให้ยาฉีด (ฉีดเข้าหลอดเลือดดำ) ที่จัดเก็บอยู่ในตู้เย็นหรือพักผ่อนในห้องอุณหภูมิเย็นที่ไม่มีแสงแดดหรือห้องที่มีเครื่องปรับอากาศ หากมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองมาตรการยังไม่เพียงพอ ให้ดื่มน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำและอิเล็กโทรไลต์ ตลอดจนใช้การทำความเย็นแบบใช้อุปกรณ์เสริม	
ระดับที่ 3	อาการใดก็ตามจาก 3 อาการต่อไปนี้ • อาการที่ระบบประสาทส่วนกลาง (สติสัมปชัญญะบกพร่อง เกิดอาการชัก) • ตับและไตทำงานผิดปกติ • เกิดการแข็งตัวของเลือดผิดปกติ	จำเป็นต้องมีการนำส่งสถาบันทางการแพทย์อย่างฉุกเฉิน หลังรับการบำบัดรักษาในโรงพยาบาลแล้ว ให้พิจารณาใช้การบำบัดรักษาแบบบูรณาการ รวมถึงการทำความเย็นแบบใช้อุปกรณ์เสริม	
ระดับที่ 4	ส่วนแกนกลางของร่างกายมีอุณหภูมิ 40 องศาขึ้นไป และผู้ป่วยไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้	จำเป็นต้องมีการนำส่งสถาบันทางการแพทย์อย่างฉุกเฉิน ให้การบำบัดรักษาแบบบูรณาการโดยทันที รวมถึงการทำความเย็นแบบใช้อุปกรณ์เสริม	

ในทุกอุตสาหกรรม จำนวนผู้ปฏิบัติงานที่เสียชีวิตหรือบาดเจ็บซึ่งหยุดงานตั้งแต่ 4 วันขึ้นอันเนื่องมาจากโรคลมแดดในสถานที่ปฏิบัติงานมีจำนวน 1,106 คนในปี 2023 (ในจำนวนนี้มีผู้เสียชีวิต 31 คน) ในจำนวนดังกล่าวเฉพาะผู้ปฏิบัติงานด้านเกษตรกรรม มีผู้เสียชีวิตหรือบาดเจ็บจำนวน 27 คน (2.4% ของจำนวนรวม) ในจำนวนนี้มีผู้เสียชีวิต 4 คน (12.9% ของจำนวนรวม)

งานด้านเกษตรกรรมมักต้องมีการปฏิบัติงานนอกสถานที่ โดยงานบางส่วนจะมีการปฏิบัติงานภายในเรือนกระจกซึ่งมีอุณหภูมิและความชื้นสูง ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานจึงมีแนวโน้มที่จะเกิดโรคลมแดดได้ง่ายในระหว่างช่วงฤดูร้อน

ค่า WBGT (ดัชนีความร้อน)

ค่า WBGT ใช้เป็นดัชนีความร้อนเมื่อมีการประเมินภาวะความเครียดจากความร้อนอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมที่มีอุณหภูมิสูง

ค่า WBGT เป็นตัวบ่งชี้ซึ่งเน้นที่การแลกเปลี่ยนความร้อนระหว่างร่างกายมนุษย์กับอากาศภายนอก (สมดุลความร้อน) อันประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการที่ส่งผลกระทบอย่างยิ่งต่อสมดุลความร้อนของร่างกาย ได้แก่ (1) ความชื้น (2) สภาพแวดล้อมที่มีความร้อนโดยรอบ เช่น ความเข้มข้นของแสงแดดและความร้อนที่แผ่ออกมา และ (3) อุณหภูมิ ยิ่งค่า WBGT สูงขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งจะเกิดโรคลมแดดให้ง่ายขึ้นเท่านั้น

ค่า WBGT วัดได้โดยใช้อุปกรณ์วัด WBGT ที่ติดเซนเซอร์หลอดไฟสีดำ (เป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรม JIS Z8504 หรือ JIS B 7922)

หากไม่มีอุปกรณ์วัดดังกล่าว สามารถตรวจดูค่า WBGT ทั้งในส่วนค่าที่คาดการณ์หรือค่าจริงได้บนเว็บไซต์ข้อมูลการป้องกันโรคลมแดดของกระทรวงสิ่งแวดล้อม (https://www.wbgt.env.go.jp/wbgt_data.php)

งานด้านเกษตรกรรมและดัชนีความร้อน

ในสถานที่ (สถานที่ปฏิบัติงานที่ร้อนชื้น) ซึ่งค่า WBGT เกินค่ามาตรฐาน (หรือมีความเสี่ยงที่จะเกิดสภาพการณ์ดังกล่าว) มีความเป็นไปได้สูงว่าผู้ปฏิบัติงานจะเกิดโรคลมแดด ดังนั้น สิ่งที่มีความจำเป็นต้องพยายามทำเป็นอันดับแรกคือการวัดค่า WBGT ขณะที่ผู้ปฏิบัติงานอยู่

ควรนำค่า WBGT ที่วัดได้ไปเปรียบเทียบกับค่า WBGT มาตรฐานในตารางด้านล่าง โดยต้องปฏิบัติตามมาตรการต่อไปนี้สำหรับสถานที่ปฏิบัติงานที่ร้อนชื้น

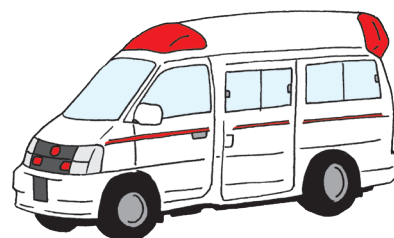
- ① ตั้งเป้าที่จะลดค่า WBGT โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เช่น “หลังคาแบบเรียบง่ายที่ป้องกันแสงแดดโดยตรงและสะท้อนความร้อน” และ “อุปกรณ์ระบายอากาศและปรับอากาศ”
- ② จัดเตรียมพื้นที่พักผ่อนที่มีอากาศเย็นโดยใช้เครื่องปรับอากาศหรือพื้นที่พักผ่อนที่มีอากาศเย็นจากธรรมชาติในสถานที่ปฏิบัติงานที่ร้อนชื้น
- ③ พยายามทุกวิถีทางในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เช่น น้ำแข็ง ผ้าเย็นเช็ดหน้า ห้องอาบน้ำและฝักบัวน้ำเย็น ซึ่งผู้ปฏิบัติงานสามารถใช้ทำความเย็นให้ร่างกายได้อย่างเหมาะสมในสถานที่ปฏิบัติงานที่ร้อนชื้นและใกล้สถานที่ดังกล่าว
- ④ จัดหาน้ำดื่มในสถานที่ปฏิบัติงานที่ร้อนชื้น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถเพิ่มปริมาณน้ำและเกลือได้สม่ำเสมออย่างง่ายดาย

ความหนัก ของการใช้แรง ปฏิบัติงาน	ตัวอย่างของงาน	ดัชนีความร้อน (WBGT) ค่าอ้างอิง
การพักผ่อน	การพักผ่อน	33 (32 สำหรับผู้ที่ไม่ เคยชินกับความร้อน)
งานเบา	- งานเบาที่ใช้มือทำในท่า นั่งหรือทำยืนสบายๆ (เช่น การเขียน การทำบัญชี) - การปฏิบัติงานที่ใช้มือ (การตรวจสอบ การประกอบ หรือการคัดแยกวัสดุ น้ำหนักเบา) - การปฏิบัติงานที่ใช้มือและเท้า (การขยับ ยานพาหนะในสภาวะปกติ การใช้สวิตช์เท้า และแป้นเหยียบ)	30 (29 สำหรับผู้ที่ไม่ เคยชินกับความร้อน)
งานระดับปานกลาง	- การใช้รถแทรกเตอร์หรือยานพาหนะขนาดใหญ่ การกำจัดวัชพืช การเก็บผักผลไม้ - การเข็นและการลากรถเข็นและรถสาลี่	28 (26 สำหรับผู้ที่ไม่ เคยชินกับความร้อน)
งานหนัก	- การใช้พลั่ว การตัดหญ้า การขุดดิน และการเลื่อยด้วยมือ - การเข็นและการลากรถเข็นและรถสาลี่ที่มีน้ำหนักมาก	25 (22 สำหรับผู้ที่ไม่ เคยชินกับความร้อน)
งานหนักมาก	การใช้พลั่วขุดดินที่ต้องใช้กำลังมาก การเหวี่ยงขวาน การปีนบันได และการวิ่ง	23 (18 สำหรับผู้ที่ไม่ เคยชินกับความร้อน)

ข้อมูลนี้สร้างขึ้นตามภาคผนวก A “ค่าอ้างอิงดัชนีความเครียดจากความร้อนด้วย WBGT” ตามมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่น Z8504 (หลักสรีรศาสตร์ในสภาพแวดล้อมที่มีความร้อน -- การประเมินความเครียดจากความร้อนโดยใช้ดัชนี WBGT (อุณหภูมิเวตบอล์บโลก)) (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) ตลอดจน “การบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับโรคลมแดดอย่างต่อเนื่องในงานด้านเกษตรกรรม” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) ตามรายงานของสำนักงานผู้อำนวยการสำนักงานวัตถุอันตรายทางการเกษตร กองเทคโนโลยีและการส่งเสริมการผลิตพืช กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2024

หากผู้ปฏิบัติงานที่เกิดโรคลมแดดหมดสติไม่สามารถดื่มน้ำได้เอง หรืออาการไม่ดีขึ้นแม้ว่าจะได้รับการปฐมพยาบาลแล้วก็ตาม ควรได้รับการนำตัวส่งตรวจที่สถาบันทางการแพทย์โดยทันที

มาตรการป้องกันอาการปวดหลังส่วนล่าง

นับเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องให้ความรู้อย่างครอบคลุมและต่อเนื่องในด้านอาชีวอนามัย และมีการจัดการปัจจัยทั้ง 3 ประการ อันได้แก่เรื่องงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน และสุขภาพ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอาการปวดหลังส่วนล่างในงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการจัดการการปฏิบัติงานมีดังต่อไปนี้

① ระบบอัตโนมัติและการทุ่นแรง

ทำให้การปฏิบัติงานเป็นระบบอัตโนมัติโดยใช้เครื่องจักรเมื่อปฏิบัติงานที่ต้องมีการจัดการกับวัตถุที่มีน้ำหนักมากซึ่งทำให้เกิดแรงกดตรงบริเวณหลังส่วนล่าง โดยทำให้ผู้ปฏิบัติงานอยู่ในท่าที่ไม่เป็นธรรมชาติ หากมาตรการดังกล่าวดำเนินการได้ยาก ให้ใช้มาตรการทุ่นแรงเพื่อลดภาระของผู้ปฏิบัติงานโดยใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น รถเข็นพื้นเรียบหรืออุปกรณ์เสริม

② ท่าทางและการเคลื่อนไหวขณะปฏิบัติงาน

ขณะปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานควรเคลื่อนไหวร่างกายให้ใกล้กับสิ่งที่เป้าหมายของการปฏิบัติงานให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในเวลาที่ต้องปฏิบัติงานด้วยท่าที่ไม่เป็นธรรมชาติ ให้ลดระดับของท่าทางนั้น (เช่น การโน้มตัวไปข้างหน้าและการบิดตัว) อีกทั้งลดความถี่และระยะเวลาที่อยู่ในท่าดังกล่าวด้วย ปรับความสูงของม้านั่งและเก้าอี้ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ตรวจสอบความสูงของม้านั่งที่ใช้ปฏิบัติหน้าที่ให้อยู่ในระดับที่ข้อศอกของผู้ปฏิบัติหน้าที่ทำมุมประมาณ 90 องศา

③ ระบบในการปฏิบัติงาน

ในเวลาที่กำหนดชั่วโมงการปฏิบัติงานและภาระงาน ให้พิจารณาปัจจัยต่างๆ เช่น จำนวนผู้ปฏิบัติงาน ประเภทของงาน ระยะเวลา น้ำหนัก ระยะเวลา ระบบอัตโนมัติ และสถานการณ์การทุ่นแรง โดยต้องไม่อนุญาตให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมีแรงกดที่บริเวณหลังส่วนล่างมากเกินไป

④ การสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงาน

สร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานเกี่ยวกับท่าที่ใช้ในการปฏิบัติงาน การเคลื่อนไหว กระบวนการ และระยะเวลา ต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นประจำโดยพิจารณา ลักษณะและระดับทักษะของผู้ปฏิบัติงานประกอบ นอกจากนี้ ยังต้องมีการทบทวนมาตรฐานการปฏิบัติงานทุกครั้งที่มีการนำเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใหม่เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน

⑤ ช่วงพักระหว่างการปฏิบัติงาน ภาระงาน และการรวมงาน

จัดให้มีช่วงพักระหว่างการปฏิบัติงานตามความจำเป็น และตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติได้เปลี่ยนท่าในระหว่างช่วงเวลาดังกล่าวด้วย ขณะปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องใช้ท่าที่ไม่เป็นธรรมชาติหรือขณะปฏิบัติงานซ้ำๆ ให้รวมงานนั้นเข้ากับงานอื่นๆ และหากเป็นไปได้ ให้หลีกเลี่ยงการทำงานอย่างต่อเนื่อง

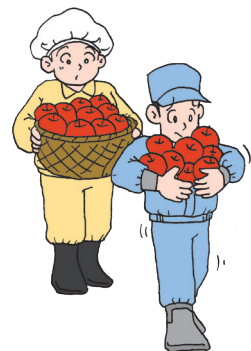
ขนย้ายโดยใช้รถเข็นพื้นเรียบ

ย่อตัวลงแล้วยกโดยใช้กำลังขา

ถือสิ่งที่ยกให้ชิดลำตัว

คิดหาวิธีจัดการกับสิ่งของที่ขนยาก

แบ่งถือในปริมาณน้อย

ผึ้งต่อย

ผู้ปฏิบัติงานด้านเกษตรกรรมควรระวังที่จะถูกผึ้งต่อยในช่วงฤดูร้อน เมื่อกำจัดวัชพืชในบริเวณที่มีหญ้ารกซึ่งไม่ได้เข้าไปขณะปฏิบัติงานตามมาตรฐาน ผู้ปฏิบัติงานอาจไม่สังเกตเห็นว่ามีรังผึ้งอยู่และอาจถูกผึ้งต่อย ในบรรดาประเภทของผึ้งที่ต่อยมนุษย์นั้น ที่น่ากลัวที่สุดคือแตนและแตนกระดาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แตน (ต่อ) มีความดุร้ายเป็นอย่างมาก ผึ้งจะเข้าสู่สถานะเตือนภัยและกลายเป็นภัยคุกคามเมื่อมีบางสิ่งบางอย่างเข้าใกล้รังของพวกมัน และพวกมันจะโจมตีเมื่อมีผู้รบกวนรังผึ้ง

ผู้เสียชีวิตจากการถูกผึ้งต่อยในประเทศญี่ปุ่นมีจำนวน 21 คนในปี 2023

จำนวนผู้เสียชีวิตจากการถูกผึ้งต่อยในประเทศญี่ปุ่น

(หน่วย: คน)

ประเภท	2019	2020	2021	2022	2023
จำนวนผู้เสียชีวิตจากการถูกผึ้งต่อย	11	13	15	20	21

แหล่งที่มา: สถิติชีพของกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ การถูกผึ้งต่อยอาจก่อให้เกิดสถานการณ์ที่เป็นอันตรายอันเนื่องมาจากภาวะภูมิแพ้รุนแรงเฉียบพลัน*

* สถานการณ์ดังกล่าว หมายถึง สภาวะรุนแรงซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต โดยผู้ป่วยจะประสบปัญหาในการหายใจและความดันโลหิตต่ำเป็นระยะเวลาดำเนินไป (หลายนาทีแต่ไม่เกิน 30 นาที) อันเนื่องมาจากการแพ้ยาหรือสารเคมีที่คล้ายคลึงกัน

อาการของภาวะภูมิแพ้รุนแรงเฉียบพลัน

	ทั่วร่างกาย	ระบบทางเดินหายใจ	ระบบไหลเวียนโลหิต	ระบบย่อยอาหาร	ระบบประสาท	ผิวหนัง
อาการบอกเล่า	• วิดกกังวล • ทำอะไรไม่ถูก	• หายใจลำบาก • รู้สึกจุกที่คอ	• ใจสั่น	• คลื่นไส้ • ปวดท้อง • ปวดอุจจาระอย่างฉับพลัน • ปวดปัสสาวะอย่างฉับพลัน	• วิงเวียนศีรษะ • มีอาการชา • มีเสียงดังในหู	• บวมทั่วร่างกาย • คัน
อาการแสดง	• เหงื่อเย็น	• จาม • หายใจมีเสียงหวีด • หายใจลำบาก	• ความดันโลหิตต่ำลง • ชีพจรเต้นเบา • ชีพจรเต้นเร็ว	• อาเจียน • ท้องร่วง • กลืนอุจจาระไม่อยู่หรือกลืนปัสสาวะไม่อยู่	• เกิดอาการชัก • สติสัมปชัญญะบกพร่อง	• เกิดลมพิษตามร่างกาย • ผิวซีดทั่วร่างกาย

กรณีที่ถูกรังผึ้งต่อย ต้องให้การบำบัดรักษาดังต่อไปนี้

- ① ออกจากบริเวณที่ผู้ปฏิบัติงานถูกผึ้งต่อย และรีบถอนพิษออกทันทีโดยใช้อุปกรณ์ดูดพิษผึ้ง
- ② ใช้น้ำเย็นสร้างความเย็นให้บริเวณที่ถูกต่อย และชะลอความเร็วของพิษที่ไหลเวียนอยู่ในร่างกาย
- ③ ทายาแก้แพ้บริเวณที่ถูกต่อย
ผู้ที่ได้รับสิ่งยาแก้แพ้ในรูปแบบยาเม็ด ควรรับยาด้วยการรับประทานทางปาก
- ④ หากยังคงมีอาการอยู่ เช่น ผื่น ไข้อ หรือวิงเวียนศีรษะ ให้นำผู้ป่วยส่งสถาบันทางการแพทย์โดยทันที
- ⑤ ขณะเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ให้นำผู้ป่วยใส่เปลไปยังโรงพยาบาล ห้ามให้ผู้ป่วยเดินเองหรือนำผู้ป่วยแบกขึ้นหลัง

การติดเชื้อจากการที่เห็บเป็นพาหะ

หากผู้ปฏิบัติงานถูกเห็บกัด อาจเกิดการติดเชื้อและมีไข้สูงจากภาวะเกล็ดเลือดต่ำ (SFTS) สมองอีกเสบจากการที่เห็บเป็นพาหะ ไข้เห็บกัดญี่ปุ่น ไข้รากสาดใหญ่ หรือโรคลายม
ลักษณะของเห็บและข้อมูลอื่นๆ มีดังต่อไปนี้

- ① การกระจายตัวของเห็บ
เห็บแตกต่างจากไร (ไรราและไรฝุ่น) ซึ่งอาศัยอยู่ในที่ร่ม เห็บอาศัยอยู่ในที่แจ้งตามป่าไม้และทุ่งหญ้าเป็นส่วนใหญ่ บางครั้งเราจะพบเห็บตามเมืองต่างๆ ด้วย โดยกระจายตัวอยู่ทั่วประเทศญี่ปุ่น มีความเสี่ยงที่ผู้ปฏิบัติงานจะถูกเห็บกัดขณะทำงานด้านเกษตรกรรมอยู่ในไรนาหรือขณะตัดแต่งพุ่มไม้
- ② ช่วงเวลาที่เห็บแพร่กระจาย
เห็บทวีจำนวนขึ้นตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิจนถึงฤดูใบไม้ร่วง อย่างไรก็ตาม ในภูมิภาคที่มีอากาศอบอุ่น เห็บก็ยังแพร่กระจายในฤดูหนาวแม้ว่าจะแพร่กระจายไม่มากนักในฤดูดังกล่าวก็ตาม ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานต้องให้ความระมัดระวัง
- ③ วิธีป้องกัน
การป้องกันการติดเชื้อจากเห็บคือการหลีกเลี่ยงไม่ให้เห็บกัด
ในเวลาที่เดินทางไปยังพื้นที่ที่มีเห็บอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น พื้นที่ที่มีหญ้ารกหรือภูเขา ให้หลีกเลี่ยงการเปิดเผยผิวหนังให้มากที่สุด ทั้งในส่วนของแขน ขา และคอ อีกทั้งให้สวมใส่เครื่องแต่งกายที่ไม่มีช่องว่างให้เห็บเล็ดลอดเข้าไปได้ขณะปฏิบัติงาน

กรณีที่คุณถูกเห็บกัด

เห็บหลายประเภทจะใช้ปากเจาะผิวหนังโดยกัดแน่นและดูดเลือดเป็นระยะเวลานาน (เป็นเวลานานหลายวัน และอาจกินเวลานานถึง 10 วัน) ผู้ที่ถูกเห็บกัดมักจะไม่รู้ตัวและไม่สังเกตเห็นตัวเห็บ เนื่องจากเมื่อถูกกัดแล้วจะรู้สึกเจ็บ อย่างไรก็ตาม หลังจากถูกกัดไปแล้ว 2-3 วัน ขนาดของเห็บจะใหญ่ขึ้นเนื่องจากเห็บได้ดูดเลือด โดยอาจเกิดอาการคัน ไม่สบายผิวหรือสับสน และเจ็บปวดเล็กน้อย

กรณีที่คุณพบเห็บบนร่างกายของคุณ

หากคุณพบว่าเห็บกัดและเกาะติดอยู่ที่ร่างกายของคุณ อีกทั้งพยายามดึงเห็บออกจากผิวหนังอย่างรุนแรง ชิ้นส่วนของเห็บจะยังอยู่ใต้ผิวหนัง หรือการบดขยี้ตัวเห็บก็อาจทำให้ไวรัสหรือแบคทีเรียที่เห็บเป็นพาหะเข้าสู่ร่างกายของคุณได้ ดังนั้น คุณต้องขอรับการบำบัดรักษาที่สถาบันทางการแพทย์ (คลินิกผิวหนังหรือคลินิกศัลยกรรม)

หลังจากถูกเห็บกัด

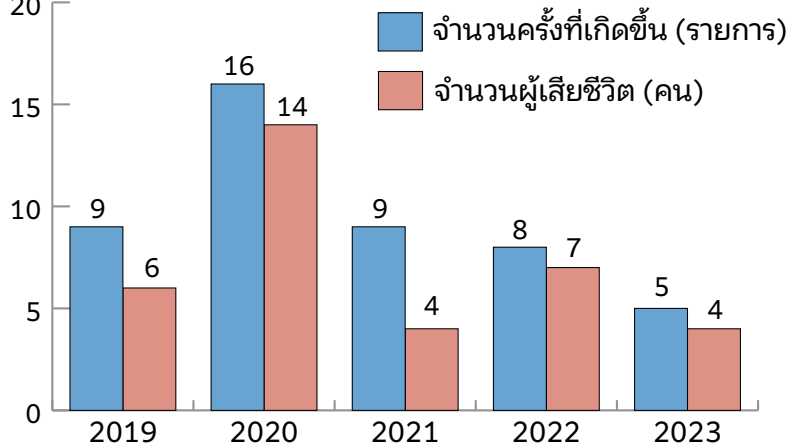
เมื่อคุณถูกเห็บกัด ให้ติดตามดูสุขภาพของตนเองเป็นเวลาประมาณ 3 สัปดาห์ว่าเกิดอาการใดขึ้นหรือไม่ เช่น มีไข้ หนาวสั่น มีผื่น ปวดข้อ ปวดท้อง หรือท้องร่วง หากมีอาการใดเหล่านี้เกิดขึ้น ให้พบแพทย์ที่สถาบันทางการแพทย์โดยด่วน แล้วแจ้งให้แพทย์ทราบว่าถูกเห็บกัด (เมื่อไร ที่ใด และกัดจุดใดของร่างกาย)

แหล่งอ้างอิง: “ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการถูกเห็บกัดในงานด้านเกษตรกรรม” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) ผู้อำนวยการกองเทคโนโลยีและการส่งเสริม กรมการผลิตพืช กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2013 - 24 กรกฎาคม 2013 การผลิตเลขที่ 2933

การเกิดภาวะขาดออกซิเจนและอุบัติเหตุอื่นๆ

ในแต่ละปีเกิดอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับภาวะขาดออกซิเจนและภาวะเป็นพิษจากก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (ภาวะขาดออกซิเจนและอุบัติเหตุอื่นๆ) เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีผู้เสียชีวิตจากส่วนหนึ่งของอุบัติเหตุดังกล่าวด้วย ภาวะขาดออกซิเจนและอุบัติเหตุอื่นๆ มีอัตราการเสียชีวิตสูงมาก สาเหตุประการหนึ่งมาจากการขาดความตระหนักถึงอุบัติเหตุจากภาวะพร่องออกซิเจนที่เกิดขึ้นในองค์กรธุรกิจและกับผูปฏิบัติงาน ป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุดังกล่าวด้วยการใช้มาตรการที่เหมาะสมในรูปแบบของการตรวจวัดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน การจัดให้มีระบบระบายอากาศอย่างเหมาะสม และการใช้อุปกรณ์ปกป้องระบบทางเดินหายใจ เช่น หน้ากากที่มีระบบเป่าอากาศเข้า

การเกิดอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับภาวะขาดออกซิเจน และการรับสารพิษไฮโดรเจนซัลไฟด์

แหล่งที่มา: “การเกิดการบาดเจ็บในการทำงานอันเนื่องมาจากภาวะขาดออกซิเจนและภาวะเป็นพิษจากก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์” (ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น) จากเว็บไซต์ของกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ (https://www.mhlw.go.jp/stf/newpage_05929.html)

พื้นที่อันตราย เช่น สถานที่ซึ่งมีภาวะพร่องออกซิเจน

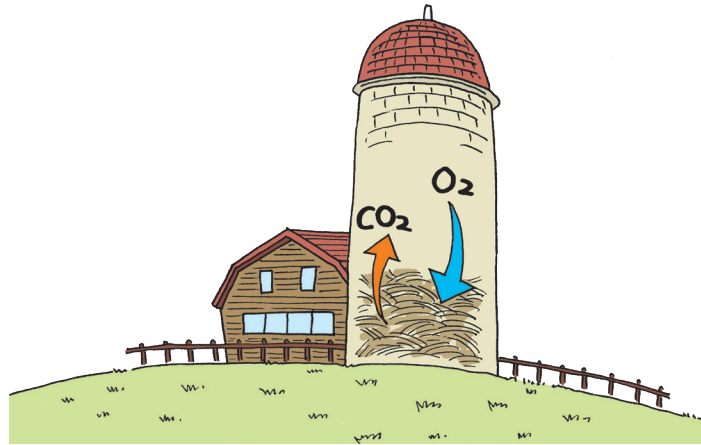
ภาวะพร่องออกซิเจน หมายถึง สภาวะที่ความเข้มข้นของออกซิเจนในอากาศต่ำกว่า 18% หรือมีความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ในอากาศเกิน 10 ส่วนต่อล้าน สถานที่ซึ่งถือเป็นพื้นที่อันตรายที่มีสภาวะขาดออกซิเจนสำหรับงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรมมีดังต่อไปนี้

- ① ภายในท่อดูดและถังเก็บน้ำฝนหรือเคยใช้เก็บน้ำฝนมาก่อน (มีความเสี่ยงจะเกิดภาวะพร่องออกซิเจนอันเนื่องมาจากการหมักและจุลินทรีย์ที่บริโภคออกซิเจน)

ระดับออกซิเจนลดลงอันเนื่องมาจากการหายใจของจุลินทรีย์ที่เพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว

- ② ภายในไซโล ห้องใต้ดิน โกดัง โรงฟักไข่ หรือหลุมที่ใช้สำหรับการจัดเก็บเมล็ดพืชหรืออาหารสัตว์ การบ่มผักผลไม้ การเพาะเมล็ดพันธุ์ หรือการเพาะเห็ด (มีการใช้ออกซิเจนในการหายใจของเมล็ดพืช)

การหายใจของหญ้าและอาหารสัตว์

นอกจากนี้ ในภาคเกษตรกรรม ยังเป็นไปได้ที่จะเกิดภาวะเป็นพิษจากก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์อันเนื่องมาจากการย่อยสลาย การสลายตัว และแบคทีเรียรีดิคัลซัลเฟตภายในถังเก็บน้ำ ที่เก็บน้ำ ท่อ ท่อลอด บ่อพัก คูน้ำ หรือหลุมที่มีหรือเคยมีน้ำโสโครก ดินที่เน่าเปื่อย น้ำเสีย ของเหลวจากเยื่อกระดาษ และสารอื่นๆ ที่ย่อยสลายและสลายตัวได้ง่าย

เกิดก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ขึ้น

มาตรการป้องกันภาวะขาดออกซิเจนและอุบัติเหตุอื่นๆ

- ① ตรวจสอบสถานที่ซึ่งมีอันตรายจากภาวะพร่องออกซิเจนก่อนเริ่มดำเนินการปฏิบัติงาน
- ② กำหนดหัวหน้างานสำหรับงานที่ต้องประสบกับภาวะพร่องออกซิเจน
- ③ วัดความเข้มข้นของออกซิเจนและความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์
- ④ ดำเนินการให้ความรู้พิเศษแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องประสบกับภาวะพร่องออกซิเจน
 - * เมื่อมีการมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานซึ่งต้องประสบกับอันตรายจากภาวะพร่องออกซิเจน นับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้ความรู้พิเศษในอันที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจถึงสาเหตุของภาวะพร่องออกซิเจน อาการ วิธีใช้หน้ากากกรองอากาศ ตลอดจนวิธีขนย้ายและให้การช่วยชีวิตในกรณีฉุกเฉินแก่ผู้ป่วยเมื่อเกิด อุบัติเหตุขึ้น
- ⑤ การระบายอากาศ
- ⑥ ใช้อุปกรณ์ป้องกัน
- ⑦ มาตรการฉุกเฉิน
- ⑧ ป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุซ้ำสอง (ใช้หน้ากากกรองอากาศช่วยชีวิต)
- ⑨ มาตรการอื่นๆ

ความสำคัญของการสื่อสารกับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

- ① ส่งเสริมให้เกิดการสื่อสาร
 - การสื่อสารกับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคจะช่วยทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นของผู้รับการฝึกอบรม ตลอดจนความแตกต่างด้านวิถีชีวิตซึ่งจะช่วยส่งเสริมมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยภายใต้แผนการปฏิบัติงานที่สมเหตุสมผล
- ② ส่งเสริมระดับความเข้าใจของผู้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับคำศัพท์และป้ายความปลอดภัยที่ใช้ในด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ฯลฯ
 - ในส่วนของคำศัพท์และป้ายความปลอดภัยที่ใช้ในด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยนั้น ให้ใช้คำอธิบายเป็นภาษาแม่ของผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคและภาพประกอบ เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมสามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้องโดยละเอียด
- ③ ความสำคัญของการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยทันทีที่เดินทางมาถึงประเทศญี่ปุ่น
 - เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะเกิดการบาดเจ็บในการทำงานเมื่อมีการว่าจ้างผู้รับการฝึกอบรม จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเมื่อมีการว่าจ้างผู้รับการฝึกอบรมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงานระหว่างขั้นตอนที่ผู้รับการฝึกอบรมเรียนรู้ทักษะสำหรับการปฏิบัติงานซึ่งตนเองยังไม่คุ้นเคย
 - เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานขาดประสบการณ์การทำงานในประเทศญี่ปุ่น ในเวลาสอนให้ผู้ปฏิบัติงานเรียนรู้เกี่ยวกับงาน จึงควรอธิบายด้วยความรอบคอบพร้อมแสดงให้เห็นวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมสามารถเข้าใจคำชี้แจงสำหรับงานได้
- ④ ดำเนินกิจกรรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยประจำวัน
 - ดำเนินกิจกรรมด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยประจำวัน (5ส , TBM และ KYK) แม้ในเวลาที่ได้รับฝึกอบรมคุ้นเคยกับงานหลังจากมีประสบการณ์การปฏิบัติในประเทศญี่ปุ่นระดับหนึ่งแล้วก็ตาม
- ⑤ ในเวลาที่ต้องรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉิน
 - ให้ความรู้แก่ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคเป็นประจำ เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมสามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นและมีความเข้าใจที่เพียงพอต่อภาษาญี่ปุ่นที่แสดงสำหรับรายการอันตรายและรายการต้องห้าม นอกจากนี้ ให้จัดทำบอร์ดติดประกาศที่ให้ข้อมูลการติดต่อและข้อมูลอื่นๆ เพื่อแจ้งให้ทราบและอธิบายล่วงหน้าเกี่ยวกับวิธีต่อผู้อื่นหรือบริการฉุกเฉินระหว่างที่เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้น
 - ให้คำแนะนำประจำวันแก่ผู้รับการฝึกอบรม เพื่อให้แน่ใจว่าผู้รับการฝึกอบรมสามารถร้องเรียกบุคคลรอบข้างและปฏิบัติตัวด้วยท่าทีที่สงบในเวลาที่เกิดอุบัติเหตุขึ้น
- ⑥ โครงการริเริ่มด้านใบรับรอง GAP
 - อธิบายให้ผู้รับการฝึกอบรมทราบว่าในภาคเกษตรกรรมของประเทศญี่ปุ่น เราพยายามที่จะขอรับใบรับรอง GAP (แนวทางปฏิบัติที่ดีด้านเกษตรกรรม) เพื่อรักษาความปลอดภัยด้านอาหารที่ยั่งยืน รักษาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการประกอบอาชีพ

การดำเนินการตรวจสอบสุขภาพ

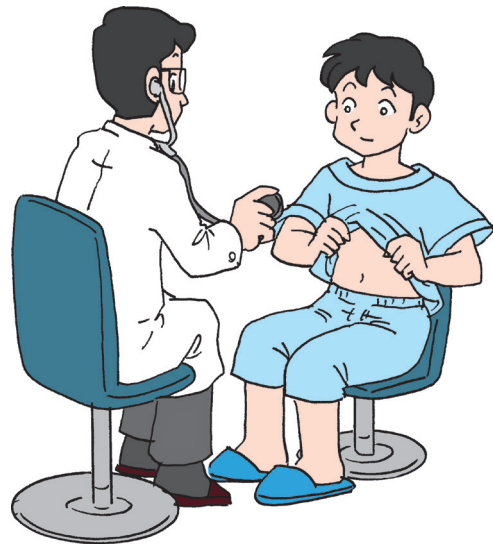
องค์กรผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดต้องดำเนินการตรวจสอบสุขภาพให้ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานตามพระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน

การตรวจสอบสุขภาพทั่วไป

เมื่อมีการว่าจ้างผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค กฎหมายกำหนดให้ผู้รับการฝึกอบรมต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพในรายการต่อไปนี้ (มาตรา 43 ของพระราชกฤษฎีกาความปลอดภัยและอาชีวอนามัย)

รายการการตรวจสอบสุขภาพเมื่อมีการว่าจ้างผู้รับการฝึกอบรมแสดงอยู่ด้านล่างจากข้อ ① ถึงข้อ ⑪

- ① ประวัติการเจ็บป่วยและประวัติการทำงาน
- ② อาการบอกลำและอาการแสดง
- ③ ส่วนสูง น้ำหนัก เส้นรอบเอว สายตา และการได้ยิน
- ④ การเอ็กซเรย์ทรวงอก
- ⑤ ความดันโลหิต
- ⑥ การตรวจหาภาวะโลหิตจาง (ตรวจปริมาณฮีโมโกลบินและจำนวนเม็ดเลือดแดง)
- ⑦ การตรวจการทำงานของตับ (การตรวจ GOT, GPT, γ -GTP)
- ⑧ การตรวจระดับไขมันในเลือด
- ⑨ การตรวจระดับน้ำตาลในเลือด
- ⑩ การวิเคราะห์ปัสสาวะ (การตรวจน้ำตาลและโปรตีนในปัสสาวะ)
- ⑪ การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ

การตรวจสอบสุขภาพในเวลาที่มีการว่าจ้างจะช่วยให้จัดสรรผู้ปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังช่วยในการดูแลสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานหลังจากที่เข้าทำงานได้ด้วย นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสุขภาพตามรายการต่อไปนี้ในเวลาที่มีการว่าจ้างด้วย ได้แก่ การเอ็กซเรย์ทรวงอก โดยอาจตรวจพบอุบัติการณ์โรคควันโรคได้ เนื่องจากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีผู้ป่วยวัณโรคอายุน้อยที่เกิดในต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

<มาตรการป้องกันการติดเชื้อในสถานที่ปฏิบัติงาน (โรคฉี่หนู) - การรับมือเมื่อเกิดการระบาดของโรคฉี่หนู ->

ดำเนินการรับมือกับโรคฉี่หนูตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อว่าด้วยการป้องกันโรคติดต่อและการรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคติดต่อ เมื่อเกิดการระบาดของโรคฉี่หนูในสถานที่ปฏิบัติงานมาตรฐาน ไม่รวมสถาบันทางการแพทย์ การคัดกรองผู้ที่สัมผัสโรคถือว่ามีความสำคัญโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อให้ตรวจหาและรับมือกับบุคคลที่ติดเชื้อหรืออาจติดเชื้อโรคได้อย่างรวดเร็ว

การรับมือขั้นพื้นฐานคือการดำเนินการตามคำแนะนำที่ได้รับจากศูนย์สาธารณสุข อย่างไรก็ตาม บทบาทหลักขององค์กรธุรกิจคือการระบุตัวผู้ที่สัมผัสโรค ให้คำอธิบายแก่ผู้ปฏิบัติงาน แนะนำผู้ที่ยังไม่ได้ตรวจสุขภาพตามกำหนดเวลาให้ดำเนินการตรวจสุขภาพ และดำเนินการคัดกรองผู้ที่สัมผัสโรค

การตรวจสุขภาพตามกำหนดเวลา

การตรวจสุขภาพตามกำหนดเวลาต้องดำเนินการปีละครั้งเพื่อตรวจดูรายการต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับผู้ปฏิบัติงานระยะยาว (ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ปฏิบัติงานด้านเทคนิค) (มาตรา 44 ของพระราชกฤษฎีกาความปลอดภัยและอาชีวอนามัย)

รายการการตรวจสุขภาพตามกำหนดเวลาแสดงอยู่ด้านล่างจากข้อ ① ถึงข้อ ⑪

- ① ประวัติการเจ็บป่วยและประวัติการทำงาน
- ② อาการบอกละและอาการแสดง
- ③ ส่วนสูง น้ำหนัก เส้นรอบเอว สายตา และการได้ยิน
- ④ การเอ็กซเรย์ทรวงอกและการตรวจเสมหะ
- ⑤ ความดันโลหิต
- ⑥ การตรวจหาภาวะโลหิตจาง (ตรวจปริมาณฮีโมโกลบินและจำนวนเม็ดเลือดแดง)
- ⑦ การตรวจการทำงานของตับ (การตรวจ GOT, GPT, Y-GTP)
- ⑧ การตรวจระดับไขมันในเลือด
- ⑨ การตรวจระดับน้ำตาลในเลือด
- ⑩ การวิเคราะห์ปัสสาวะ (การตรวจน้ำตาลและโปรตีนในปัสสาวะ)
- ⑪ การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ

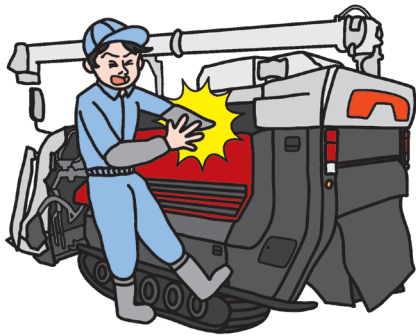
ตัวอย่างการบาดเจ็บในการทำงาน

ตัวอย่างการบาดเจ็บในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคในงานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม

ท้ายสุดนี้เราจะขอยกกรณีการบาดเจ็บในการทำงานมาเป็นตัวอย่าง โปรดพิจารณาวิธีทำงานที่ปลอดภัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุและใช้รายการตรวจสอบด้านท้ายของส่วนนี้

ตัวอย่างที่ 1

ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่ใช้เครื่องเก็บเกี่ยวในงานเก็บเกี่ยวพยายามตัดนำรากหญ้าที่ติดอยู่กับเครื่องจักรออกโดยวางมือไว้ตรงชิ้นส่วนที่หมุนอยู่ของเครื่อง ส่งผลให้เครื่องดึงนิ้วเข้าไปและได้รับบาดเจ็บ

การป้องกันอุบัติเหตุ

ให้คำแนะนำแก่ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคล่วงหน้าว่าให้หยุดการทำงานของเครื่องทุกครั้งที่มีการนำสิ่งอุดตันออก เช่น รากหญ้า นอกจากนี้ หากเครื่องจักรมีส่วนที่แหลมคม ให้สวมถุงมือกันบาดและใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการนำรากหญ้าออก

ตัวอย่างที่ 2

ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่กำลังคัดแยกหัวหอมพยายามนำก้อนที่ตกลงบนลูกกลิ้งลำเลียงออก แล้วถุงมือก็ติดกับลูกกลิ้ง ส่งผลให้มือขวาของเขาเกิดการบาดเจ็บ

การป้องกันอุบัติเหตุ

การสวมถุงมืออาจเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของงานที่ทำ ดังนั้น องค์กรผู้ปฏิบัติงานควรกำหนดว่าต้องสวมถุงมือหรือไม่สำหรับงานบางประเภท อีกทั้งให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค นอกจากนี้ ต้องหยุดการทำงานของเครื่องจักรก่อนนำวัตถุออก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เช่น ขนาดของวัตถุที่จะนำออก

ตัวอย่างที่3

ผู้รับการฝึกอบรมด้านเทคนิคที่กำลังปลุกต้นกล้ากะหล่ำปลีโดยใช้เครื่องปลูกพยายามนำกรวดที่ติดอยู่ระหว่างดินตะขาบของเครื่องปลูกกับล้อ แต่ถุงมือของเขาติดเข้าไปในเครื่อง ส่งผลให้นิ้วมือข้างขวาเกิดการบาดเจ็บ

ตัวอย่างที่4

ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่กำลังบัดต้นไม้ที่ตายแล้วโดยใช้เครื่องสับไม้พยายามหยิบเศษวัสดุที่ขวางเครื่องสับไม้ แต่กลับถูกดึงเข้าไปที่ใบมีดซึ่งกำลังหมุนอยู่ ส่งผลให้นิ้วเท้าซ้ายเกิดการบาดเจ็บ

ตัวอย่างที่5

ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคเฟลอสัมผัสปุ่มเริ่มทำงานของเครื่องบรรจุภัณฑ์อัตโนมัติที่หยุดทำงานอยู่โดยไม่ได้ตั้งใจขณะทำความสะอาดเครื่อง เครื่องบรรจุภัณฑ์อัตโนมัติเริ่มทำงานซึ่งส่งผลให้นิ้วขวาของผู้รับการฝึกอบรมถูกหนีบและได้รับบาดเจ็บระหว่างชิ้นส่วนที่เคลื่อนที่ของเครื่อง

ตัวอย่างที่6

มือขวาของผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่กำลังติดตั้งม้วนถุงพลาสติกภายในเครื่องบรรจุภัณฑ์อัตโนมัติถูกหนีบและได้รับบาดเจ็บระหว่างชิ้นส่วนที่เคลื่อนที่ในเครื่องจากการที่เครื่องเริ่มต้นทำงานอย่างไม่คาดคิด

ตัวอย่างที่7

ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคที่กำลังใช้เครื่องบรรจุภัณฑ์ในการบรรจุเห็ดพยายามแก้ไขปัญหากับแผ่นฟิล์มบรรจุภัณฑ์ ส่งผลให้นิ้วขวาของเขาถูกหนีบและได้รับบาดเจ็บจากอุปกรณ์กดตัดในเครื่อง

ตัวอย่างที่8

ขณะยกแผ่นไม้ด้วยเชือกที่ผูกกับปากล้อของรถโฟล์คลิฟท์ ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคพยายามที่จะวางท่อเหล็กด้านล่างบริเวณที่มีการยกแผ่นไม้อยู่ แต่เชือกคลายออกและแผ่นไม้ก็หลุดออกมา ส่งผลให้นิ้วหัวแม่มือซ้ายของผู้รับการฝึกอบรมเกิดการบาดเจ็บ

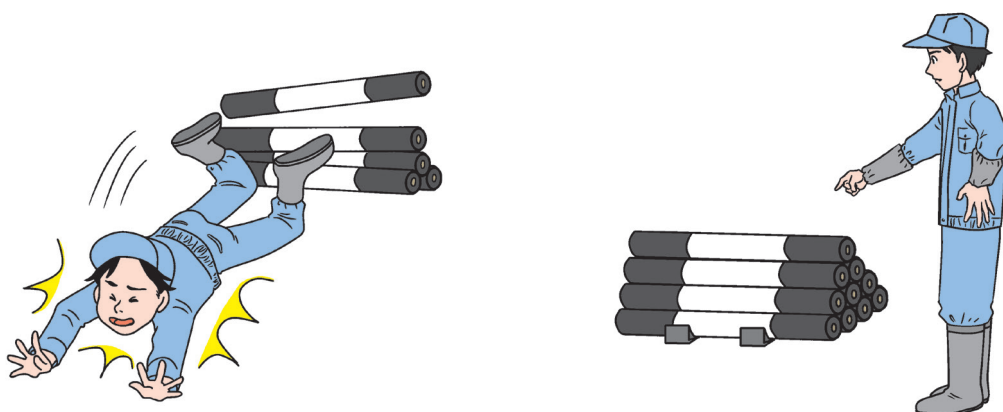
ตัวอย่างที่9

ขณะใช้พลั่วไฮดรอลิกพยายามเลื่อนย้ายรั้วโดยที่ผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิคยืนอยู่บนรั้ว ขาของผู้รับการฝึกอบรมถูกหนีบและได้รับบาดเจ็บจะถูกกักขังและได้รับบาดเจ็บจากชิ้นส่วนกระบอกบู๊ทของพลั่วไฮดรอลิก

ตรวจสอบแล้วทำเครื่องหมายที่แต่ละรายการ

1	มีการกำหนดผู้จัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยหรือไม่ (เช่น ผู้สนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยหรือผู้สนับสนุนด้านความปลอดภัย*)	☐
2	เครื่องจักรและอุปกรณ์มีการติดตั้งฝาครอบและอุปกรณ์ความปลอดภัยหรือไม่	☐
3	มีการตรวจสอบและการซ่อมแซมเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัยหรือไม่	☐
4	สถานที่ปฏิบัติงานสะอาด เรียบร้อย และเป็นระเบียบหรือไม่	☐
5	คุณกำหนดให้ผู้รับการฝึกอบรมใช้อุปกรณ์ป้องกันเพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ (รองเท้านิรภัย เข็มขัดนิรภัย ถุงมือ หมวกนิรภัย หน้ากากกันแก๊ส ฯลฯ)	☐
6	มีการให้ความรู้ด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยหรือไม่ (เมื่อมีการว่าจ้างหรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประเภทของงาน ฯลฯ)	☐
7	มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงานต่อกระบวนการทำงานหรือไม่ → อย่างไร ☐ เป็นภาษาญี่ปุ่น ☐ เป็นภาษาแม่ ☐ ผู้ฝึกสอนสาริต	☐
8	คุณกำหนดให้ผู้รับการฝึกอบรมเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและป้ายพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมเข้าใจคำแนะนำและข้อมูลอื่นๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงานหรือไม่	☐
9	คุณใช้ภาพประกอบและสิ่งอื่นๆ ในการช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรมเข้าใจป้ายและสิ่งที่แสดงได้ง่ายยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการบาดเจ็บในการทำงานหรือไม่	☐
10	คุณรับผู้รับการฝึกอบรมมาปฏิบัติงานโดยกำหนดให้ต้องมีใบรับรองหรือผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมทักษะหรือไม่	☐

* พระราชบัญญัติความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานกำหนดให้ต้องมีการกำหนด “ผู้สนับสนุนด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย” ในสถานที่ปฏิบัติงานที่ใช้ผู้ปฏิบัติงานปกติตั้งแต่ 10 ถึง 50 คน แต่จะต้องมีการกำหนด “ผู้จัดการด้านความปลอดภัย (บุคลากรผู้มีความรับผิดชอบตามเกณฑ์)” ในสถานที่ปฏิบัติงานที่ใช้ผู้ปฏิบัติงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป เช่น งานด้านการป่าไม้ งานด้านเกษตรกรรมได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนดที่ต้องให้มีผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ขอแนะนำให้กำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบการส่งเสริมมาตรการด้านความปลอดภัยเป็น “ผู้สนับสนุนด้านความปลอดภัย” และดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น กิจกรรม 5ส เพื่อให้มีการใช้มาตรการด้านความปลอดภัยในการฝึกอบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

ที่อยู่สำนักงานใหญ่/สำนักงานประจำภูมิภาคและสำนักงานสาขาขององค์กรเพื่อการฝึก
อบรมผู้ฝึกงานด้านเทคนิค

ชื่อสำนักงาน	จังหวัดที่กำกับดูแล	รหัสไปรษณีย์	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
สำนักงานใหญ่	—	108-0022	LOOP-X 3F, 3-9-15, Kaigan, Minato-ku, Tokyo	03-6712-1523 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก) 03-3453-8000 (คอลเซ็นเตอร์)
สำนักงานซัปโปโร	ฮอกไกโด	060-0034	Maruito Kita4-jo Bldg. 5F, 2-8-2 Kita4-johigashi, Chuo-ku, Sapporo-shi, Hokkaido	011-596-6445 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานเซนได	อาโอโมริ อิวาเตะ มิยาจิ อากิตะ ยามางาตะ ฟุกุชิมะ	980-0803	Sendai Fukoku Seimei Bldg. 6F, 1-2-1 Kokubuncho, Aoba-ku, Sendai-shi, Miyagi	022-398-6126 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานโตเกียว	โทชิเงิ กุมมะไซตามะ ชิบะ โตเกียว คานางาวะ ยามานาชิ	101-0041	Urban Center Kanda Sudacho 4F, 2-7-2 Kandasudacho, Chiyoda-ku, Tokyo	03-6433-9971 (แผนกแนะแนว)
สาขามิโตะ	อิบารากิ	310-0062	Asahi Seimei Mito Bldg. 2F, 1-2-40 Omachi, Mito-shi, Ibaraki	029-350-8856 (แผนกแนะแนว)
สาขานางาโนะ	นิงาตะ นางาโนะ	380-0825	Nakajima Kaikan Bldg. 6F, 1361 Suehirocho, Minaminagano, Nagano-shi, Nagano	026-217-3556 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก)
สาขานางoya	ชิสุโอกะ กิฟุ ไอชิ มิเอะ	460-0008	Nikken/Sumisei Bldg. 5F, 4-15-32 Sakae, Naka-ku, Nagoya-shi, Aichi	052-684-8412 (แผนกแนะแนว)
สาขาโทยามะ	โทยามะ อิชิกาวา ฟุกุอิ	930-0004	Toyama Kogin Bldg. 11F, 5-13 Sakurabashidori, Toyama-shi, Toyama	076-481-7560 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานโอซากา	ชิงะ เกียวโต โอซากา เฮียวโงะ นาราวากายามา	541-0043	Osaka Asahi Seimei Bldg. 4F, 4-2-16 Koraibashi, Chuo-ku, Osaka-shi, Osaka	06-6210-3722 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานฮิโรชิมะ	ทตโตริ ชิมาเนะ โอคายามา ฮิโรชิมะ ยามางุชิ	730-0051	Hiroshima Rijodori Bldg. 3F, 3-1-9 Otemachi, Naka-ku, Hiroshima-shi, Hiroshima	082-207-3126 (แผนกแนะแนว)
สำนักงานทากามัตสึ	โทกูชิมะ คางาวะ	760-0023	Takamatsu Kotobukicho Prime Bldg. 7F, 2-2-10 Kotobukicho, Takamatsu-shi, Kagawa	087-802-5850 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก)
สาขามัตสึยามะ	เอฮิเมะ โคชิ	790-0003	Gibraltar Seimei Matsuyama Bldg. 2F, 7-1-21 Sanbancho, Matsuyama-shi, Ehime	089-909-4110 (หมายเลขโอเปอเรเตอร์หลัก)
สาขาฟุกุโอกะ	ฟุกุโอกะ ซางะ นางาซากิ โออิตะ โอกินาวา	812-0029	Nikkan Kogyo Shinbun Seibu Branch Bldg. 5F, 1-1 Komondomachi, Hakata-ku, Fukuoka-shi, Fukuoka	092-710-4083 (แผนกแนะแนว)
สาขาคูมาโมโตะ	คูมาโมโตะ มียาซากิ คาโงชิมะ	860-0806	MY Kumamoto Bldg. 8F, 1-7 Hanabatacho, Chuo-ku, Kumamoto-shi, Kumamoto	096-223-6470 (แผนกแนะแนว)

คู่มือมาตรการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยสำหรับผู้รับการฝึกอบรมในฐานะผู้ฝึกงานด้านเทคนิค
<งานที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม> ฉบับภาษาไทย

เผยแพร่เดือนมีนาคม 2025

ผู้ผลิตและเผยแพร่: Organization for Technical Intern Training
LOOP-X 3F, 3-9-15, Kaigan, Minato-ku, Tokyo, 108-0022
เว็บไซต์ <https://www.otit.go.jp/>

ผู้แปลและเรียบเรียง: Torindo Co., Ltd.
6F PMO Tamachi, 5-31-17 Shiba, Minato-ku, Tokyo 108-0014
เว็บไซต์ <https://torindo.ne.jp>

คู่มือฉบับนี้ผลิตตามกฎหมาย ณ เดือนตุลาคม 2024
